

EL TEMPS. — A Catalunya: Domina per tot Catalunya règim de temps variable, amb cel serà al camp de Tarragona, Penòdes, Vallès, Vio, Gironès i part de l'alt Empordà, i nuvolós per la resta del país. Els vents són fluïxos del sector Sud o calmes. Durant les darreres 24 hores s'han registrat precipitacions al Pallars, Jussà i Sobirà, Tarragonès, Comaraca d'Anoia, Barcelonès i Vallès occidental. Temperatura màxima, 20 graus a Barcelona; mínima, 5 graus sota zero a l'Estanyol.

LA MONUMENTAL RESULTA INSUFICIENT...

CATALUNYA, SOLIDARIA AMB EL MADRID INVENCIBLE I HEROIC

"A callar i a obeir! A seguir tots les consignes del Govern!"

La transcendència de l'acte de diumenge

De la manifestació d'efectiva solidaritat—solidaritat de guerra, per damunt de tot i de tothom—que Catalunya expressa en l'emocionant acte de diumenge a la plaça Monumental, ens interessa remarcar d'una manera especial la competència i la unitat de pensament que es palesa entre els oradors i l'enorme multitud que pogué encabir-se a l'ample recinte.

Hem parlat sovint, en ocasió dels grans actes públics que s'han succeït a la nostra ciutat del 19 de juliol ençà, de la imperiosa necessitat que a una continuïtat verbal per part dels elements responsables seguis un sentit de responsabilitat i de disciplina per part de tota, absolutament de tota, la massa antifeixista. La gravetat dels problemes que comporten la guerra i la revolució i llurs solucions pertinents havien estat exposats una i altra vegada davant l'opinió pública, però cal convenir que no s'havia aconseguit de crear encara aquella moral indispensable en un país en guerra. Iniciatives disperses i accions irresponsables originaven un clima d'escepticisme que ens avergonyia a nosaltres mateixos i que ens avergonyia sobretot davant el sacrifici d'aquests heroics combatents de Madrid que des de fa quatre mesos s'enfronten estoicament amb la mort, cada dia i cada hora...

Durant aquest temps, però, Catalunya ha anat adquirint aquell capteniment imprescindible per a guanyar la guerra i avui sent amb tota la seva angoixa intensitat els dolors i els sacrificis de la capital republicana. I es disposa a fer que l'ofertament d'unes robes, d'uns queviures, d'uns diners que acaba d'enviar a Madrid no resti sense continuïtat. Catalunya tindrà cura, no sols de guardar i defensar les mullers i els fills dels braus soldats que es batien als fronts madrilenys, ans encara es prepara a trencar el setge de la capital amb les baionetes i els fusells dels milers i milers de catalans enrolats als rengles del nostre Exèrcit Popular.

I aquesta tasca només podrà ésser assolida amb una disciplina de guerra, per dir-ho (Passa a la pàg. 3.)

La Plaça Monumental resultà petita per a encabir la multitud que hi acudí. A les deu del matí tots els seients eren plens, així com la roïana central. L'afluència de públic, però, seguia i els ciutadans que van veure impossible d'entrar a la Plaça es situaren al seu entorn per a poder escoltar els discursos dels oradors.

L'aspecte de la Plaça era magnífic. Les baranes de les gradines eren cobertes per cartells i pancartes demanant l'ajut a Madrid.

Darrera la tribuna presidencial, una gran bandera catalana, símbol d'unitat, penjava des de l'últim pis fins a les barres.

Tot la nit del dissabte al diumenge, el Front Unic de Dibuixants CNT i UGT, treballà intensament per a confeccionar els nombrosos cartells que donaven un remarcad relleu a l'acte.

MUSICA!
La part musical del festival anà a càrrec de les Bandes de la Creu Roja, Estat Català, Partit Federal Ibèric, Vorotxilov, del Socors Roig Internacional i la de Carles Marx. Hi col·laboraren també la Federació Euterpe de Cors i Orfeons de Clave amb mil dos-cents executants i el bariton Ricard Fuster. Així mateix hi prengueren part la Banda Municipal de Barcelona i els Orfeons Català, de Santis i el Gracienc, i la Banda Oficial de les Milícies Antifeixistes CNT, F.A.I. J.J. LL.

LES FORCES ARMADES
A la pista hi havia representacions de les forces armades, amb llurs estendards.

RECAPTA A FAVOR DE MADRID

El S.R.I. i la Guàrdia municipal uniformada recaptaren donatius per a Madrid.

Més de tres mil activistes del Socors Roig Internacional els quals lluen el braçal vermell, postulaven entre l'enorme gentada que emplenava les gradines de metall i llança gran quantitat de monedes al mig de la plaça. La suma recaptada fou importantíssima, ascendeix a diversos milers de pessetes.

LA PRESIDENCIA DE L'ACTE

Moments abans de començar l'acte, a la Presidència hi havia el ministre de Sanitat, Frederic Montseny; Isidor Acevedo; Frederic Uralles; Regulo Martínez Sánchez, d'Esquerra Republicana de Madrid i en representació de la Junta Delegada de Defensa; Dolors Bargalló; Montserrat Fargas, pels Dibuixants Socialistes; Isabel Blaghi Veire, d'Esquerra Republicana de Madrid; Aurora Arnau, del Comitè Nacional de les J.E.U.; Carme Julià.

Inicià l'acte la Banda Militar Col·lectiva, que interpretà la marxa de l'Exèrcit Popular.

Seguidament s'anuncià que es faria una recaptació a profit de Madrid i la pista s'emplenà de monedes.

S'executaren diversos himnes populars que foren subratllats tots ells amb grans aplaudiments i es finalitzà amb els himnes nacionals de la República i de Catalunya, que el públic aplaudí llargament.

La presència dels consells de la URSS i de Mèxic fou saludada amb grans aplaudiments i visques a ambdós països.

Prèviament la ràdio anuncià que el President Companys no podia assistir al començament de l'acte per assistir a l'enterrament dels cinc aviadors morts gloriósament en compliment del seu deure, però que prometia arribar després a la plaça.

Seguidament s'iniciaren els parlaments i parlà Regulo Martínez, representant de la Junta Delegada de Defensa de Madrid.

REGULO MARTINEZ:

«El món futur serà del proletariats»

Regulo Martínez començà agraint la cordialitat i adhesió del poble català envers el poble de Madrid. Digué que aquesta cordialitat i aquesta adhesió, refermada a través

Un gest enèrgic de Lluís Companys al llarg del seu vibrant i emotiu discurs del diumenge.

de tant de dolor i de tants de sacrificis, escampava una benedicció per damunt del dolor i de la sang vessada, que fonia en una mateixa aspiració i en un mateix ideal tots els pobles d'Espanya, ho i creant una pàtria nova, tots els àmbits de la qual s'omplien amb el símbol de l'aspiració vers una germanor universal i el desig de pau, entre tots els pobles, «La Internacional». Afegí que, ja en plena lluita, s'entreveu la preponderància dels treballadors, manuals i intel·lectuals que són els que han de bastir la pàtria nova. Esquerra Republicana seguí dient, formant a primer rengle de les línies antifeixistes, seguirà lluitant fins a vèncer l'enemic comú. Acabà reiterant l'agraïment vers el poble català, en nom de Madrid heroic, i afirmà que el món futur serà del proletariats.

ISIDOR ACEVEDO:
«L'exemple de Madrid té un ressò i una transcendència internacionals»

A continuació pronuncià un discurs el camarada Isidor Acevedo, president del Socors Roig Internacional, Secció espanyola.

Després de destacar la col·laboració aportada per totes les organitzacions polítiques i sindicals a la Dada de Madrid, digué que l'acte que s'estava celebrant, d'una transcendència enorme, havia d'ésser de gratitud a la dona catalana, mercedora d'homenatge per l'entusiasme i l'heroisme que portava a cap a favor del poble madrileny i de tots els refugiats a Catalunya, procedents dels territoris ocupats per la grapa feixista. Repetí la consigna donada per la dona catalana, dient que més terrible que la metralla i

els atacs feixistes, era permetre que per egoïsmes i vacil·lacions restessin a la reraguarda homes útils per a la guerra i els valents d'opereta. Destacà la conveniència que la dona, ensem amb el poble, demostrés ésser digna de l'hora present lluitant a l'avantguarda, heroïcament com en el cas de Lina Odena i de totes les dones asturianes i madrilenyes, havia de mantenir el call i l'entusiasme a tots els fronts i a la reraguarda perquè els homes tots complissin amb llur deure i complir-lo amb dignitat i heroisme. Afegí que l'exemple del poble madrileny s'estenia, no tan sols entre tots els combatents i tot el poble antifeixista d'Espanya, sinó que havia trobat ressò entre tot el proletariat mundial, i d'una manera neta destacada amb l'ajut dels pobles rus i mexicà, bo i arribant a l'adhesió al sacrifici de llurs propis vides com en el cas dels marins del «Comodoro». Digué que aquesta conjunció espiritual i material, veneria Hitler i Mussolini, els quals capitanejaven les forces

EL MIRACLE DE MADRID

Madrid mereix avui plenament els homenatges cordials i els ajuts positius. Hi ha un miracle—un miracle espiritual—en la seva resistència heroica de durant quatre mesos. I aquest miracle és el de la transformació del milicià en soldat. Heus ací l'explicació veritable—entre les moltes que s'han donat—de l'eficàcia, primer defensiva i després ofensiva, dels combatents populars d'aquell front.

En una lluita curta, i especialment en un lluita de places i carrers, com la que hi hagué a Barcelona i a Madrid els primers dies de la revolució militar, els homes civils poden vèncer les tropes d'un exèrcit. Però en una guerra, i sobretot en una guerra llarga que es descabella damunt un vast teatre d'operacions, l'organització i la tècnica són indispensables per a resistir i per atacar amb èxit.

El més alt mèrit dels qui combaten al front de Madrid—entre els quals hi ha contingents de totes les contrades de la República—és d'haver-se sabut adaptar, sota el foc enemic, a les exigències de la guerra.

La massa invertibrada de milicians s'ha convertit, a l'alt planell castellà, en la unitat vertebrada d'un exèrcit de soldats.

Quan hi ha un exèrcit amb disciplina i amb cohesió, pren tota la seva vàlua la superioritat numèrica de les forces del poble. Ésser els més és una seguretat de victòria solament en el cas que cadascú valgui tant, almenys, com un dels altres.

Ni la superioritat numèrica, ni la superioritat idealista dels milicians no van poder evitar, mesos ençà, que la columna Yagüe, amb els seus 10.000 homes ben entrenats i ben armats, pugés d'Andalusia cap a Extremadura i cap a Castella la Nova i arribés a les portes de Madrid. Va ésser el trist període de la caiguda de Mèrida, de Badajoz, d'Oropesa, de Talavera, de Torrijos, de Toledo, de San Martín de Valdeiglesias, d'Illescas, de Navalcarnero, de Getafe...

Allò era, en l'aspecte militar, l'avantatge de la qualitat damunt la quantitat, de la tècnica damunt la improvisació, del soldat damunt el milicià.

Del fons de l'ànima dels milicians d'aquell front, i del fons de l'ànima del bon poble de Madrid, va anar alçant-se una força nova a mesura que passaven les setmanes i els mesos del mig setge i del ple martiri de la capital. Era la força de la voluntat, que val més que totes les forces del món.

La voluntat de disciplinar-se, d'organitzar-se, d'unificar-se, ha fet el miracle de transformar en soldat el milicià, ha fet el miracle de Madrid. L'heroisme de saber morir ha estat multiplicat per l'heroisme de saber lluitar.

Que el miracle de Madrid sigui ben aviat el de tots els pobles de la Península, i que la victòria final sigui el premi magnífic dels lluitadors.

A. ROVIRA I VIRGILI

que es proposen tornar tots els pobles al règim de l'esclavatge més vergonyós i criminal, a favor de les classes privilegiades i retrògrades.

saludada pel públic amb una enorme ovació i visques. La banda de música interpretà «Els Segadors», que fou escoltat dempeus per tots els assistents i extraordinàriament aplaudit.

El President Companys és aclamat en opaièixer a la tribuna

En aquest punt del discurs del company Acevedo, arriba a la Monumental S. E. el President de la Generalitat, Lluís Companys. Anava acompanyat del conseller de Defensa, company Igleas del cap de la Base aeronàutica, coronel Sandino; el tinent coronel Ferrer; el diputat Tauler; el cap de les forces d'Esquadra de Catalunya, tinent coronel Gavari; i el secretari, company Piquet. El President ha estat rebut a l'entrada pel secretari de Premsa del Comitè Pro Exèrcit Popular camarada Angel Estivill.

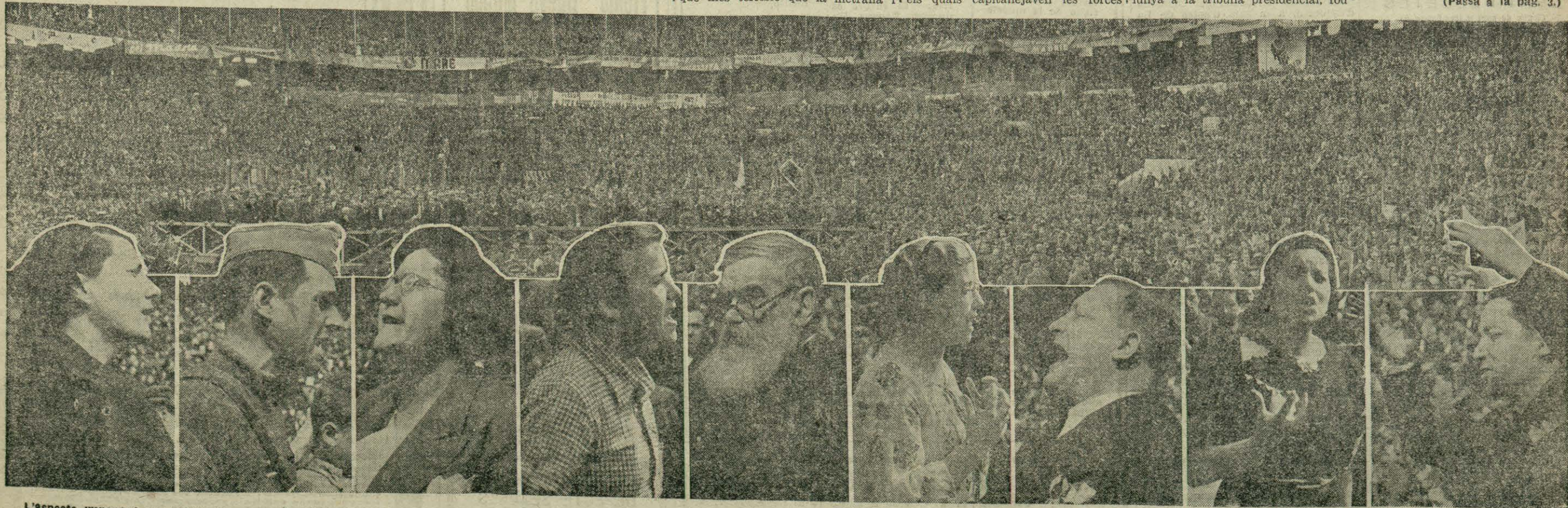
L'aparició del President de Catalunya a la tribuna presidencial, fou

«VOLEN CONVERTIR ESPANYA EN UNA COLONIA»

Fet el silenci, el company Acevedo continuà en l'ús de la paraula. Va manifestar que els rebels, ultra la indignitat d'haver traït el poble i la pàtria, posaven aquesta a mercé de la colonització estrangera; lluitant ensem contra el poble espanyol per defensar interessos estrangers i formant un conjunt de mercenaris, incondicionals servidors del feixisme internacional, i escudant-se amb les doctrines de Crist, negant la puresa dels més elevats principis de civilització i de democràcia, intentant axafar i oprimir el poble treballador i honrat. Res no demostrava més la falsedat i la barbarie dels facciosos com el fet que homes de tots els partits i tendències, adhoc creients en la doctrina de Crist, estan al costat de la causa del poble. Aquest fet el veiem magníficament demostrat amb heroisme exemplar a Bascònia, on al costat dels comunistes i socialistes lluiten cristians selectes i sincers.

Acabà l'orador afirmant que l'enemic, a desgrat de comptar amb molts mitjans guerrers, no veneria perquè ultra disposar a hores d'ara

(Passa a la pàg. 3.)

L'aspecte imponent que oïria diumenge al matí, sota el blau del cel, la gran plaça de la Monumental durant l'acte memorable d'homenatge a Madrid i a la dona antifeixista. Aquesta visió panoràmica estalvia, amb la seva eloqüència, totes les paraules. Carme Julià, un soldat de la República; Frederica Montseny, Teresa Pàmies, Isidor Acevedo, Dolors Bargalló, Louis Pierard, Aurora Hernàiz i Regulo Martínez (Fotos Centelles i Puig-Farran.)

ELS ESPORTS

FUTBOL

El Torneig de Lliga Llevant-Catalunya

DESPRES DE L'EMPAT A SARRIA, L'ESPANYOL CONTINUA AL CAP DE LA CLASSIFICACIO

EL BARCELONA EMPATA A UN GOL AMB L'ESPANYOL

L'Español-Barcelona d'ahir a Can Ràbia es traduí en un pla a resar i en una tarda plena d'emotivitat. La nota destacada fou el matx núm. 1, ja que ambdós contrincants desenvoluparen una gran activitat.

La primera part fou excel·lentment jugada per tots els vint-i-dos jugadors i el joc transcorregué en un pla d'igualtat amb atacs a les dues portes, gairebé sense interrupció, i es lliuren els tercers de tensió d'ambdós equips, ahir superiors a les seves d'ahir. L'Español, però, pogué aconseguir el seu gol als trenta-vuit minuts, en un atac intens de la davantera espanyolista. Bosc cedí retardat a Espada i aquest d'un magnífic xut per alt aconseguí el gol.

A la segona part, sense que el joc perdés la seva característica d'igualtat, després d'un primer quart de domini de l'Español, seguí una forta reacció del Barcelona, que es llança a l'atac i per això, després d'unes jugades perilloses davant de Martorell, als vint-i-cinc minuts una passada de Balmansa fou recollida per Escaló i cedida per aquest a Gual, el qual d'un xut ras i imparable assolí l'empat, que reflectia el que es veia al camp i que deixà satisfet tothom.

Amb l'empat el joc tornà a adquirir qualitat, que havia perdut, i es féu novament emocionant sense que uns ni altres poguessin marcar. Del Barcelona, bé Urquiza i excellent Zabala. Garcia i Argemí foren els millors de la línia mitja i de la davantera, Escaló, per sobre de tots, seguit per Balmansa. Aquesta darrera línia fou, però, la menys afortunada.

Dels propietaris del terreny, molt bé Martorell i Pérez. Martorell i Soler, per aquest ordre, destacaren a la línia mitja, i de la davantera, Chas i els extrems, els més encertats.

Arbitrà Menal i els equips foren: Espanyol: Martorell, Pardo, Pérez, Manolín, Soler, Lecuna, Prat, Al-bella, Chas, Espada i Bosc. Barcelona: Urquiza, Zabala, Rafala, Argemí, Garcia, Bardina, Torredí, Escaló, Gual, Balmansa i Pedrol.

EL GIMNASTIC ES VENÇUT A GRANOLLERS PER UN A ZERO

El Gimnàstic de València es presentà a Granollers per disputar la sisena jornada corresponent a aquest torneig. El primer temps ha estat de joc dolent, ensoport i de jugades confuses.

Al segon temps la cosa ha canviat totalment. Els jugadors han evidenciat gran encert en les jugades i el partit ha adquirit un caire emotiu i emocionant, sense que fos fàcil preveure el guanyador.

Als vint-i-vuit minuts, Rubies, en una gran jugada personal, acabada amb un xut formidable, ha assolit el gol de la victòria. Cal esmentar també, una magnífica jugada de Nogués en deturar un fortíssim xut de Taché.

Dels visitants, molt bé el tercer defensiu, en especial Liadó, el millor dels seus. Sirio destaca en la línia mitja, però desulm la seva tasca per la violència emprada. I de la davantera, Taché, que formà la millor ala amb el seu extrem. Del Granollers, excellent el tercer defensiu; l'auxià la línia mitja, en la qual solament destaca la regularitat de Cl-fuentes, i Garí i Rubies foren els millors davanteres.

Arbitrà bé Solà M. i els equips foren:

Granollers: Nogués, Oro, Saló, Vila, Rovira, Clifuentes, Garí, Babot, Rocasolano, Rubies i Ferrer.

Gimnàstic: Garcia, Golejuri, Liadó, Sirio, Palahi, Tàrr, Garcia, Taché, Nieto, Clara i Estors.

EL GIRONA EMPATA TAMBE A UN GOL, AMB EL CASTELLÓ

Castelló, 7.-S'ha celebrat el partit de Campionat corresponent a la Lliga Mediterrània, entre el titular i el Girona, partit que havia desenvolupat força espectacular.

L'encontre ha estat jugat amb entusiasme per ambdós bandes i la igualtat palesa dels dos equips ha quedat ben reflectida al marcador que ha assolit al final de la lluita un empat a un gol.

El Girona ha causat molt bona impressió. Han aconseguit els punts, Parera, pel Girona i Malate, pel Castelló.

Classificació

Després d'aquesta jornada, la classificació ha quedat establerta de la següent manera:

Espanyol 6 4 2 0 16 8 10

Girona 6 3 2 1 12 8 8

Barcelona 6 3 2 1 12 8 8

Llevant 6 1 4 1 9 9 6

Granollers 6 1 3 2 10 6 5

València 6 2 1 3 10 11 5

Gimnàstic 6 1 2 3 8 10 4

A. Castelló 6 0 2 4 4 12 2

Els resultats del diumenge

Espanyol-Barcelona 1-1

Granollers-Gimnàstic 1-0

A. Castelló-Girona 1-1

València-Llevant 0-1

ESPORTIUS OBRERISTES CATALANS A PARIS...

I GUANYAREN MAGNIFICAMENT LA SELECCIO DE PARIS PER 6 GOLS A 3

Paris, 7.-A l'Estadi de Pershing i davant de nombrosa concurrència s'ha jugat un partit entre la Selecció Catalana Amateur del Comité Català Pro Esport Popular i una Selecció parisenca.

Ratificant la victòria assolida el dissabte darrer per 5 gols a 0, el partit d'ahir ha constituït un nou i ressonant triomf per als seleccionats catalans, els quals després de fer un magnífic partit han guanyat 6 gols a 3.

Ha presidit el partit el ministre francès d'Esports, Leo Lagrange, i en el seu transcurs s'ha posat de relleu les simpaties que entre el poble francès ha despertat la causa de la democràcia espanyola.

EL CAMPIO D'ESPAÑA TARRA CONTRA MESTRES

Demà, dimecres, al Price

Per diverses causes no ha estat possible que es celebrés el combat

entre Miró i Arias. Desitjosos, però, els companys del Sindicat que la vetllada tingüés la deguda importància, s'ha muntat el combat entre el campió espanyol dels welters Miquel Tarré i l'experimentat pes welter Mestres. En el semifons de la vetllada no hi haurà canvis i veurem el magnífic matx de Soria contra Safont, i completarà la reunió el combat de Blay contra Boira i l'actuació de Valero.

El passat diumenge, a la Barceloneta

LLUIS MIRO GUANYA LA PROVA HOMENATGE A JOSEP ALCAYNA

En homenatge a l'atleta Josep Alcayna, caigut gloriosament en la lluita contra el feixisme, es correu ahir aquesta prova, organitzada per la S. C. D. Avanti i el Comité Pro Esport Popular.

A dos quarts de dotze del matí fou donada la sortida a més de cent participants, entre ells, i fora de concurs, els components del Comité Pro Esport Popular, Ferramón, Brunet, Verdura i Consegal, que ho feren en honor a l'homenatjat.

La classificació fou la següent:

1. Lluís Miró (Hércules), en 11 m. 55 s.; 2. Angel; 3. Mur; 4. Bondia; 5. Ramonatz; 6. Pérez; 7. Garrell; 8. Nonell, Camí, Borrás, Montfort, Puig, etc., fins a 67 classificats.

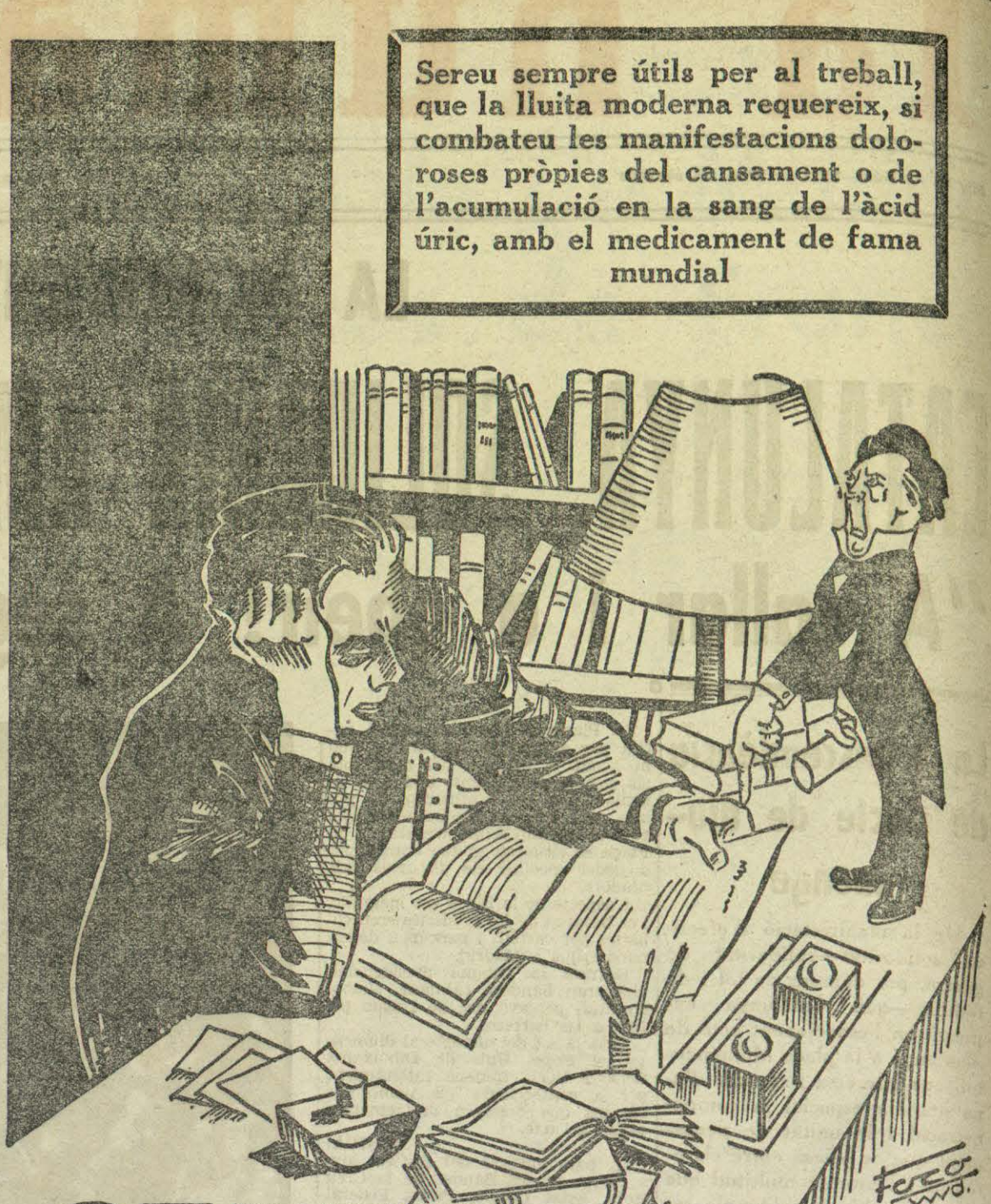
En la classificació per equips triomfà l'Hércules, amb 25 punts, seguit del Terrassa, amb 20, el Barcelonès amb 15 i la Graciencina, amb 82 punts.

CANODROM - PARK CONTROL OBRER

Avui, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Iramvies: Línies 7 i 15 :: Autobusos: Lletia E

CEREBRINO MANDRI

EFICAC PERÒ INOFENSU

Kennel de Sarrià

AVUI, A LES QUATRE DE LA TARDÀ, I TOTS ELS DIES

Grans curses de llebrers

FRONTO NOVETATS

Avui, tarda, a dos quarts de cinc, a castella:

AZQUE - ELLENOR

contra

CANTABRIA - LIZARRIBAR

Nit, a un quart d'onze, a pala:

AZURMENDI - URZAY

Detalls per cartells

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
Ronda Universitat, 25
Telèfon 22122

Impremta:
TALLERS, NÚM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Barcelona un mes, 350 pts.
Fora, un trimestre, 1050 »
Amèrica Llatina i Portugal, un trimestre, 13 »
Altres països, un trimestre, 27 »

COGIDO INFRAGANTI
El que pren la mà i el que colpeja la bomba.
(De «Mundo Obrero»)

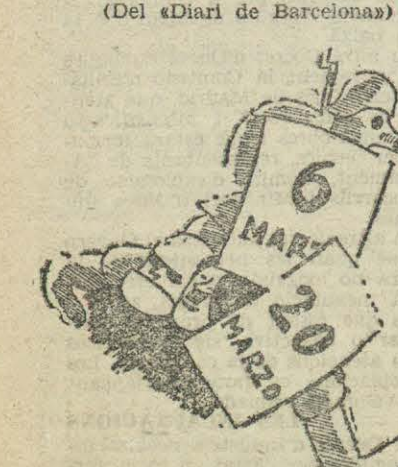
IL DUCE, SENTIMENTAL!
El dictador italià ha ofecut premis a les mares que engendren més fills.
(De los diàries.)

Mussolini. — «Engendraré molts, doncs de l'Itàlia! An he no pòs, per la Madonna, molt amor en les filles, perquè lo soló los necessitaré per carní de canón.

(Italiano de Bogaria)
(De «La Vanguardia»)

Instantània dels primers passos del control de voluntaris, fill natural de les democràcies europees.
(Del «Diari de Barcelona»)

EL CONTROL COMENZARÀ EL 6
EL 20, EL...
«Vayan desandó»
(De «Claridad»)

BARRACA DE FERIA
Proyecto del alcalde de Nueva York.
(De «El Diluvio»)

Visites al President de l'Audiència
Durant tota la tarda, el president de l'Audiència, estigué rebent visites al seu despatx oficial. Entre aquestes figures del conseller regidor Hilari Salvador i el secretari del Partit d'Estat, Català, Cornudella.

Inspecció de Tribunals
El Comitè d'inspecció de Tribunals, sortirà aquest matí en visita d'inspecció cap a Lleida i Tarragona.

Falsificació de passaports
La policia ha procedit a la detenció de cinc individus que es dedicaven a fabricar passaports falsos. Els detinguts ingressaren als calabossos de la Comissaria general d'Ordre Públic i es busquen els que han tret els passaports, la majoria dels quals encara es troben a aquesta ciutat.

LA PREMSA

Madrid necessita que s'ataqui a tots els fronts

Las Noticias posa de relleu, davant l'acte de la «Monumental», que l'ajut a Madrid ha de fer-se d'una manera pràctica i efectiva; mobilitzant les forces armades que siguin necessàries. Heus ací els darrers paràgrafs de l'editorial de l'òrgan de la U. G. T.

«Reptamos importantísimo el milín de hoy por la significación que tiene y por los oradores que toman parte en él, pero queremos fijar la atención en un solo punto: la ayuda a Madrid, enviando alimentos y ropas, ha de complementarse con la ayuda bélica. Conocemos la penuria de comestibles que se deja sentir en la capital de la República. Sabemos cuanto necesita Madrid de todos los pueblos de España. Sin embargo, hemos de reconocer que el apoyo que se le ha prestado hasta ahora es insuficiente. No porque no se hayan enviado hombres y alimentos, sino porque Madrid, que necesita aquellos y éstos de manera perentoria, precisa también otra clase de ayuda, a la que nos hemos referido repetidas veces. Esa una palabra: Madrid necesita que se ataque en todos los frentes.

La formación de grandes unidades del Ejército regular, la acción guerrera de las columnas de este Ejército, dirigidas por un mando único y obedientes a un plan general de operaciones, significa la ayuda más importante que puede prestarse a Madrid. Observemos que ayudar a Madrid es ayudarnos a nosotros mismos, y que atacar a nuestros frentes para descongestionar los frentes del Centro, implica la posibilidad de cercar y aplastar con toda rapidez al fascismo internacional y a sus ejércitos de ocupación.

Importa que organicemos, con la mayor celeridad que nos sea posible, toda nuestra fuerza para lanzarla al ataque. La movilización inmediata de dos o tres quintas nos permitiría realizar este ataque en breve tiempo y con garantías de éxito. Es este un problema al que hay que buscarle pronta resolución. La «Semana del Ejército Popular» y la «Semana de Ayuda a Madrid», que termina hoy, están estrechamente ligadas. En este período de guerra no hay nada que — completamente relacionado. Y la finalidad es una: «an sólo: vencer».

El primordial és guanyar la guerra

Solidaridad Obrera afirma que l'actitud de la C. N. T. està en dissonància amb la d'altres sectors. Afegeix que «la por pueril a la revolució ja adopta moltes actituds, i diu:

«Es necesario que la maniobra no continúe. Ninguna organización ha hecho mayores concesiones que la Confederación Nacional del Trabajo en pro de la cordialidad y de la unidad en el esfuerzo contra el fascismo. Nosotros nos comprometimos a renunciar, de momento, a implantar el Comunismo libertario, que es esencia y fundamento de nuestra doctrina, y a no hacer propaganda en el sentido de la revolución social, nuestro compromiso. Ha sucedido otro tanto con algunos de los sectores que forman el frente antifascista? Los hechos demuestran que no. Es necesario que de manera definitiva se actúe con la claridad que el presente momento histórico requiere.

Lo primordial, desde luego, es ganar la guerra, vencer al fascismo internacional. Echar poco a poco las bases de la nueva sociedad proletaria, dejando para después la organización definitiva que ha de tener el régimen político-social que ha de encauzar la España que está naciendo de la guerra civil revolucionaria.

LA TRANSCENDENCIA DE L'ACTE DE DIUMENGE

(Ve de la primera página.)

amb paraules del nostre President. Davant el tràgic matriològ de Madrid seria suïcida, seria una covardia i una traïció que no mantinguéssim l'estreta unió que ha de fer possible al front i a la rearguardia, l'establiment d'una rígida disciplina, sense involucracions que puguin mediatitzar l'aplicació de les sancions que es derivin d'un manament als seus deures. En aquest sentit, l'acte de diumenge cobra una profunda significació. Les ovacions més eixordadores que ressonaren per l'àmplia plaça foren dedicades a les apel·lacions, a la sobrietat, a la unitat, a la disciplina. La multitud refrandà diumenge d'una manera inequívoca les consignes dels nostres governants, la paraula cordialment comminativa del President dels catalans: A callar i a obeir! Els Govers de la República i de la Generalitat són la concreció de la voluntat de tots els antifeixistes.

El nostre poble ha sabut homenatjar Madrid i ha sabut afirmar en aquest homenatge quins eren els seus desigs i la seva voluntat: disciplina i sottomissió absoluta a les disposicions del Govern.

Bien entendido que la vuelta a lo antiguo, además de imposible, resultaría en extremo peligroso. A los trabajadores en armas hay que darles la sensación y seguridad de que en la rearguardia se trabaja y se estructura una nueva sociedad y una nueva Economía. De esta forma acrecentarán su ardor bélico, sabiendo que su esfuerzo no ha de ser estéril e infructuoso. La forma definitiva que el nuevo régimen ha de tener, eso no es cosa que de momento puede nadie asegurar, porque será el mismo pueblo quien, con su claro instinto, marcará las fórmulas en que ha de plasmar su propia Revolución.

Quatre mesos de setge!

La Vanguardia dedica el seu comentari preferent a remarcar que es compleixen quatre mesos del setge de Madrid per les tropes del feixisme internacional.

«Pensad, catalanes, lo que representen esos cuatro meses que Madrid lleva viviendo y muriendo en el cuerpo de sus hijos caídos en los campos de batalla o asesinados fríamente, y en sus terribles heridas urbanas. Para pensarlos, multiplicad por cuatro meses con sus largos días y sus infinitas noches, los doce trágicos minutos que vivisteis hace tres semanas cuando cayeron en Barcelona los obuses asesinos de un barco pirata. Fueron doce minutos nada más y unos cuantos, pocos, disparos. Y, sin embargo, ¡qué luto sobre la ciudad y qué tremendamente larga y justificada la angustia! Pensad, pues, que aquella noche pudieron ser cientos los obuses y centenares nuestros hermanos muertos; pensad que al día siguiente hubieran vuelto — y con los obuses, aviones que arrojan metralla más mortífera — y al otro y al otro y al otro, y así hasta ciento veinte días — y muchos más, pero lo de antes, con ser tanto, porque es menos, ya no se cuenta — que son lo que Madrid lleva soportando el dolor que Barcelona ha conocido durante doce minutos. Si vuestra imaginación hace un esfuerzo para representarse lo que esto significa y lo logra, el instinto de solidaridad nos despertará de tal manera en vosotros que todas las dudas, todas las reservas de egoísmo desaparecerán, y el último día de la «Semana de Madrid» barcelonesa será una explosión de afecto práctico y de simpatía activa hacia nuestros hermanos que viven y sufren y mueren por su libertad y por la de todos nosotros, en los frentes — en la rearguardia de la gloriosa capital de la República.»

(Ve de la primera página.)

el nostre poble amb elements suficients per combatre el feixisme, el nostre heroisme i abnegació s'ha demostrat que és superior al de totes les forces contràries. Mal l'enemic no podrà aconseguir el que s'ha proposat. Perquè el triomf sigui ràpid i definitiu nomenes cal hi hagi en tots nosaltres un sol pensament, una sola voluntat, un sol anhel, i venim a un vici Catalunya i un altre a la República, dits en català, així com a la salutació inicial al nostre poble. Ultra expressar la intensa emoció que produïa a ell i als seus companys aquella multitud, digué que mai com en aquell moment la juria amb Madrid quan l'intent de Prats de Molló i el poble escollit en una ovació, i es donaren visques a Macià.

LLUIS PIERARD: «La democràcia belga al costat de l'Espanya lliure»

A la tribuna presidencial hi havia els components de la comissió de diputats i senadors belgues que actualment es troben al nostre país. En nom i representació d'aquests lliures visitants adreça uns mots a la multitud aplegada a la Monumental el diputat socialista Lluís Pierard, el qual inicia el seu breu parlament amb un vici Catalunya i un altre a la República, dits en català, així com a la salutació inicial al nostre poble. Ultra expressar la intensa emoció que produïa a ell i als seus companys aquella multitud, digué que mai com en aquell moment la juria amb Madrid quan l'intent de Prats de Molló i el poble escollit en una ovació, i es donaren visques a Macià.

«Amb aquest instrument indispensable de defensa popular, i amb una neteja just i implacable de la rearguardia, amb indústria de guerra organitzada, i una articulació intel·ligent de la producció dels diversos pobles hispanics, la victòria serà possible si sabem realitzar, a més a més, una política que s'adigui amb les necessitats de l'hora actual; una política de respecte i de col·laboració lliure entre tots els obrers, entre els obrers i els pagesos, entre els treballadors i els republicans antifeixistes.

Per damunt de qualsevol altra consideració, cal enfortir aquesta unitat, reforçar aquest bloc (regat amb sang en les jornades de divuit, fructífic després d'una terra martir dels fronts de combat i als llocs de treball), impedint que l'enemic directe o emboscats disgregui els nostres rengles i ens afebleixi fins el punt de lliurar-nos, incapaces de defensa eficaç, a les urpes sangonoses dels nostres adversaris.

Es aquesta la línia política que ha seguit el Partit Comunista d'Espanya, que ha seguit també el nostre Partit, i que el Ple de València, com ja ho va fer el nostre Ple Ampliat, considera justa. Contra aquesta política no pot aduir-se res que no sigui confusió i o demagogia. Els fets ens diuen que marxem per la bona via, i el P. C. d'Espanya, com el P. S. U., seguiran en aquesta direcció fins a l'anorreament definitiu del feixisme.»

Fa quatre mesos que havien de prendre café a la Puerta del Sol

A B C comenta en el seu editorial els quatre mesos d'atac a Madrid per les tropes que oficialment comanda Franco. Després de posar de relleu els repetits fracassos dels rebels, afegeix:

«Nuestra posición, en cambio, ya lo consignábamos hace un mes, es de día en día más favorable. Contamos con fortificaciones — aún podemos tenerlas mejores —, con un Ejército disciplinado y aguerido, en todo superior al del 18 de noviembre, y nos hemos habituado al parvo vivir en tal forma que podríamos emular, si el caso llegara, a los héroes de Gerona.

EL MITING DEL DIUMENGE

Un aspecte de la plaça durant el miting. Uns avions evolucionen en homenatge a Madrid i al seu sacrifici.

(Ve de la primera página.)

cadenes que subjectaven els obrers, es trencaven també les cadenes que recollien les dones en la vida mancada de tot dret cívic i polític i, per tant, havia arribat el moment de demanar i si convenia exigir que les dones s'han guanyat un lloc en la guerra i un altre en l'obra de progrés i avanç social.

En castellà, Dolores Bargallo pronunciava uns paraules adreçades, per mitjà de la ràdio al poble madrileny, afirmant que els infants presidents de la capital de la República eren acollits amb tot l'afecte i estima a Catalunya, com a fills nostres. Ofereix el màxim ajut moral i material a l'heroic poble madrileny, dient que hom ho feia, en compliment d'un deure i no com una caritat, mot que ja no havia d'usar-se en els nous temps de reivindicació i dignitat humana que s'han iniciat. Acabà demanant a les mares madrilenyes que trametessin llurs fills, que nosaltres els guardàrem i els defensàrem contra tot hom, per la llibertat i la justícia que anem a conquistar.

TERESA PAMIES: «La dona catalana, disposada a tots els sacrificis»

Després féu ús de la paraula Teresa Pamies, en representació de totes les organitzacions juvenils femenines de Catalunya. L'oradora, després de fer constar que totes les organitzacions femenines de Catalunya havien prestat llur col·laboració a l'obra d'ajut a Madrid, expressà el més pregon agraïment envers les dones de Mèxic i de Rússia, les quals també, amb entusiasme i eficaçia, s'havien associat a l'obra d'ajut al poble antifeixista. Parla de Madrid i digué que, en fer-ho, havia de remarcar el deversall de sacrificis i d'heroïsmes amb què, com a exemple, la capital de la República es defensava dels atacs del feixisme internacional i s'oposava a que els països dominats pels traïdors a la pàtria i enemics del poble. Assegurà que la dona catalana estava disposada a tots els sacrificis i a tots els esforços per tal que el triomf sigui complet i definitiu, i acobà promettent que les dones no serien mai mercenàries, sinó que, seguint l'exemple de Lina Odona, caurien mortes abans que rendir-se.

DOLORS BARGALLO: «Deixeu que el Govern treballi i complim les seves consignes»

En representació de les dones catalanes, i especialment de les Sòcors Roig Internacional (Secció catalana), parlà Dolores Bargallo. Inicià el seu discurs evocant la figura i l'actuació de Lina Odona, la qual, ara feia un any, formava part de la prela, i després de fer constar que se celebrava en aquell mateix estadi de la Monumental, acte que fou fet sota els auspicis de la unitat i germanor que ens agermana en la lluita que estem sostenint. Digué que les dones eren presents per tal de dir quins eren llurs afany i anhel, no solament de totes les dones de Catalunya va adreçar-se als homes, es diguessin liberals, republicans, comunistes, socialistes o liberals, demanant-los que no impedissin per cap motiu a l'actuació política, sinó que també a la lluita antifeixista, tant en els fronts com a la rearguardia, treballant i organitzant el país per a l'endament de la victòria. Digué que havia arribat el moment de no dir més paraules i passar als fets. Deixeu que el Govern treballi, i que tot hom compleixi les seves consignes disciplinades i heroïcament quan calgui. Tots units, tots sota una sola bandera i amb una sola voluntat. Saluda els consells de la URSS i de Mèxic, presents a l'acte, i tribuà un sentit homenatge als pobles que representen. Féu una crida a les dones per tal que formessin al costat dels homes recordant-los que el 19 de juliol, ensam que es trencaven les

Arran l'estrada presidencial hi havia, entre el públic, molts grups de nens i nenes refugiats a Barcelona, procedents de Madrid i d'altres llocs d'Espanya. Després de l'anterior oradora, un dels nens esmentats es va situar davant del micròfon i pronuncià les següents paraules:

«Camàrades: Us parla un pioner de Madrid i refugiat a la vostra ciutat. En nom dels meus companys que han estat acollits també com jo, he de donar-vos les meves expressives gràcies per tot el que feu a favor nostre. El nostre agraïment és molt gran. Us demanem que feu molt més, però més, per a nosaltres, perquè puguem tornar al costat dels nostres pares, al costat... (l'infant, en arribar a aquest punt del seu parlament, ofegat en un plor de sentiment, fou, a la vegada interromput per una enorme ovació). El poble que havia escoltat els mots de l'infant madrileny emig d'un gran silenci, fou corprès per una pregona i intensa emoció.

UN OFICIAL DE L'EXERCIT POPULAR: «Lluitar fins a vèncer»

Al costat de l'infant que havia parlat es situà un dels oficials de l'Ejército del poble, i digué:

En nom de tots els meus companys, en nom de tots els soldats de la República i del poble, prometo no parar en la nostra lluita contra els facciosos fins a aconseguir que s'iguin bandejats d'en fora de la Península, encara que calgui guerrear fins a morir.

Digué que calia persistir a aportar el màxim ajut a Madrid, per tal que la victòria fos assegurada. Afirma que una de les obligacions de la dona era la d'impulsar els homes a la lluita, sota la bandera de la unitat feixida amb la sang dels combatents en els fronts de guerra. Afegeix que tots els sentiments de mare, d'estimada i de germana havien de condensar-se en el desig de dur els homes a la victòria contra l'enemic de la pau i de la germanor, per tal de dur tots els homes al front, assegurant el triomf de la causa del poble, que és la causa del progrés i de la civilització. Acabà dient que tot el poble havia de mantenir-se unit i compacte sota el Govern de la Generalitat, que era la representació autèntica del poble català i de tots els sectors antifeixistes.

UN GUARDIA DE SEGURETAT: «La força pública contra el feixisme»

Un guardia de Seguretat, en nom de les forces de Seguretat interior, pronuncià també uns breus mots. Recordà quina havia estat l'actuació i comportament de les forces de Seguretat interior el 19 de juliol, i prometé, per encàrrec dels seus companys, que estaven disposats a seguir lluitant al costat del poble fins a vèncer el feixisme i els seus servidors, els militars rebels.

AURORA ARNAIZ: «Unitat al front i a la rearguardia»

Com a filla del Nord — començà dient — envio una salutació als pobles lliures de Catalunya, i d'Euzcadi, i com a dirigent dels J. S. U., l'expressió de la gratitud de les dones madrilenyes al poble català, que ara més que mai se senten solidaritzades.

«Que entrem ara en una fase distinta; en què tots lluitem per la independència del seu sol, ja que les independència del nostre sol, ja que les nacionalitats d'Ibèria no volen viure supeditades a l'esclavatge del feixisme ni ésser colònies d'Itàlia i d'Alemanya.

Dedica a continuació gran elogis a tots aquests homes que lluiten al costat del combat, tributant-los un sentit homenatge d'admiració i agraïment. Immediatament després parla la companya Frederica Montseny, ministra de Sanitat del Govern de la República. Comença dient que davant l'acte que se celebrava li venia a la memòria el miting que, celebrat en aquell mateix lloc, segellava la unitat entre la C. N. T. i la U. G. T., entre el P. S. U. i la F. A. I., unitat segellada amb l'actuació heroica d'alguns i altres militars, i que la s'havia iniciat en la lluita d'octubre del 1934, i encara molt abans: en les lluites portades a terme pel proletariat espanyol als temps més durs de la repressió reaccionària i monàrquica.

Recordà també els dies de desembre, quan els feixistes arribaren fins a les portes de Madrid, i les reunions celebrades al Ministeri de la Guerra, on hi havia reunits comunistes, socialistes, republicans, anarquistes, generals i oficials fidels al poble, però ajuntats per una sola aspiració, per un sol anhel, per un sol pensament: vèncer l'enemic, oposar-se al seu pas. Allà nomena la unitat antifeixista, i es reforçava la unitat sagrada que hem de mantenir fins a vèncer.

Es aquesta unitat — següent dient l'oradora — que ha incorporat l'Espanya al front democràtic del món sencer. Es aquesta reacció moral que dona el triomf a les esquerres del febrer de l'any passat, que fa reaccionar tot el poble contra els seus boïats, que permet que el nostre poble lliure, amb seguretat de veure, l'actua lluita contra el feixisme internacional.

No soc dels que lamenten que s'hagi produït el cop de força dels militars traïdors, ja que per damunt de totes les pèrdues sensibles que tinguem, per damunt dels sacrificis que ens veiem obligats a fer, hi ha el destí del nostre poble; existeix el fet irredueïble que en jutgar-nos el destí del nostre poble ens juguem el destí de tot el món. L'Espanya de llegenda negra no permet la coexistència de l'Espanya autèntica, de l'Espanya del proletariat, de la intel·ligència i del treball anegat i progressiu.

En produir-se l'atac feixista es revela l'Espanya autèntica i oferim al món l'exemple de la nostra vitalitat i de les nostres virtuts racials. Ens enfrontem amb l'enemic secular del progrés i de la civilització i diem: Present! per un món lliure!

Féu constar que els drets proclamats per la República democràtica no són un mite, i com els representants de les democràcies, a excepció de Mèxic i Rússia, fallaven davant la defensa del poble espanyol. Afirma que, enfront dels patrioters posats al servei dels interessos estatals, el poble espanyol, amb totes les organitzacions i partits polítics antifeixistes que el defensaven, representaven l'autèntica Espanya, la veritable pàtria. D'ací que nosaltres siguem els veritables nacionalistes, els veritables patriotes.

Deslaca com per aquests mateixos

al poble de Catalunya per l'acte que Barcelona celebra, i afegeix que el millor homenatge a Madrid és que a tots els fronts i a la rearguardia presentem el sacrifici de les dones madrilenyes.

Diu a continuació que la unificació de les forces al front és un fet, i que és necessari que aquesta unificació es faci a la rearguardia. La unificació no és un desig a Madrid: és un fet. La lluita es guanya també amb una rearguardia disciplinada i organitzada.

Invita la dona catalana a formar l'Aliança Nacional de la Dona Antifeixista.

Diu que en els moments presents anteposem els interessos de partits als interessos generals de la causa antifeixista és ésser un traïdor.

El millor homenatge a Madrid és fer-li la promesa que Catalunya va a ésser el punt més ferm de la rearguardia i el de la unificació de tot el poble antifeixista. (Grans aplaudiments). Cal lluitar sota una sola bandera i sota les ordres del Govern.

En la Conferència de Joventuts que se celebra a València deiem que volíem una unitat per a defensar la Pàtria. La nostra pàtria és la llibertat de les petites nacionalitats, i els drets de la joventut. Davant d'aquesta Pàtria ens sentim orgullosos d'ésser patriotes i els diem a Franco i a Mola que jamai les petjades de Hitler i de Mussolini no trepitjaran la nostra terra.

Volem la unitat efectiva de totes les dones en un gran moviment nacional de la jove Ibèria.

Perquè subsistís una Catalunya lliure cal que existís una Espanya lliure també. (Ovació.)

Acabà fent una crida a totes les joves antifeixistes, per tal d'anar a una unitat, ja que en aquesta guerra es juga la independència de tota la nostra terra.

EL FISCAL DE LA REPUBLICA ES APLAUDIT

En fer constar l'esperança que entre els que eren a la presidència hi havia el fiscal general de la República, Eduard Ortega i Gasset, hom li tribuà una ovació de salutació.

Eduard Ortega i Gasset correspongué a aquella salutació amb un Vici Catalunya lliure i un Vici Espanya lliure.

Frederica Montseny: «Programa, unitat, disciplina, i exercici!»

total adreçà una coral salutació a tots aquests homes que lluiten al costat del combat, tributant-los un sentit homenatge d'admiració i agraïment. Immediatament després parla la companya Frederica Montseny, ministra de Sanitat del Govern de la República. Comença dient que davant l'acte que se celebrava li venia a la memòria el miting que, celebrat en aquell mateix lloc, segellava la unitat entre la C. N. T. i la U. G. T., entre el P. S. U. i la F. A. I., unitat segellada amb l'actuació heroica d'alguns i altres militars, i que la s'havia iniciat en la lluita d'octubre del 1934, i encara molt abans: en les lluites portades a terme pel proletariat espanyol als temps més durs de la repressió reaccionària i monàrquica.

Recordà també els dies de desembre, quan els feixistes arribaren fins a les portes de Madrid, i les reunions celebrades al Ministeri de la Guerra, on hi havia reunits comunistes, socialistes, republicans, anarquistes, generals i oficials fidels al poble, però ajuntats per una sola aspiració, per un sol anhel, per un sol pensament: vèncer l'enemic, oposar-se al seu pas. Allà nomena la unitat antifeixista, i es reforçava la unitat sagrada que hem de mantenir fins a vèncer.

Es aquesta unitat — següent dient l'oradora — que ha incorporat l'Espanya al front democràtic del món sencer. Es aquesta reacció moral que dona el triomf a les esquerres del febrer de l'any passat, que fa reaccionar tot el poble contra els seus boïats, que permet que el nostre poble lliure, amb seguretat de veure, l'actua lluita contra el feixisme internacional.

No soc dels que lamenten que s'hagi produït el cop de força dels militars traïdors, ja que per damunt de totes les pèrdues sensibles que tinguem, per damunt dels sacrificis que ens veiem obligats a fer, hi ha el destí del nostre poble; existeix el fet irredueïble que en jutgar-nos el destí del nostre poble ens juguem el destí de tot el món. L'Espanya de llegenda negra no permet la coexistència de l'Espanya autèntica, de l'Espanya del proletariat, de la intel·ligència i del treball anegat i progressiu.

En produir-se l'atac feixista es revela l'Espanya autèntica i oferim al món l'exemple de la nostra vitalitat i de les nostres virtuts racials. Ens enfrontem amb l'enemic secular del progrés i de la civilització i diem: Present! per un món lliure!

Féu constar que els drets proclamats per la República democràtica no són un mite, i com els representants de les democràcies, a excepció de Mèxic i Rússia, fallaven davant la defensa del poble espanyol. Afirma que, enfront dels patrioters posats al servei dels interessos estatals, el poble espanyol, amb totes les organitzacions i partits polítics antifeixistes que el defensaven, representaven l'autèntica Espanya, la veritable pàtria. D'ací que nosaltres siguem els veritables nacionalistes, els veritables patriotes.

Deslaca com per aquests mateixos

Després del discurs de Frederica Montseny, féu ús de la paraula el President de Catalunya, Lluís Companys, el discurs del qual publicuem a la pàgina següent.

S'ACABA L'ACTE

Després del discurs del President Companys, l'acte es donà per acabat. Eren dos quarts de tres. Mentre el públic sortia de la plaça, les bandes militars interpretaren l'himne de l'Ejército Popular.

Lluís Companys, en nom de la Catalunya antifeixista, besa, emocionat, un pioner madrileny que assistí a l'acte de la Monumental i que parla en nom dels altres infants, presents i absents, de l'heroica ciutat.

SI NO HI HA UN ALTRE AJORNAMENT...

El dia 13 els vaixells i els observadors es situaran a les zones fixades pel pla de control

Les deliberacions i acords del Subcomitè de no intervenció

Londres, 7. — La nit del dissabte quedà realitzat un acord de principi pel subcomitè de no intervenció, el qual decidí, entre altres coses, les següents:

Primera. Els vaixells es traslladaran a llurs zones respectives per a ésser als llocs assignats el dia 13 del mes que som. Els observadors terrestres començaran a situar-se a les fronteres a la mateixa data.

De totes maneres el control no actuarà sinó quan les comissions que han de funcionar als ports europeus on han d'adreçar-se els vaixells per a ésser controlats abans de traslladar-se a Espanya, es trobin allí i estiguin a punt de funcionar.

Segona. Els caps dels serveis seran: L'almirall De Graff, cap de l'oficina central de control de Londres; el vice-almirall Olivier, cap del control naval; i el coronel Lunn, cap de control als Pirineus.

L'acceptació d'acord del subcomitè no és definitiva encara, car els governs rus, francès i alemany han de donar la conformitat sobre determinats detalls.

L'acord realitzat després de la sessió, que durà de les tres de la tarda a les onze de la nit, modificà completament el projecte d'acord que li havia estat sotmès. Ha estat abandonada la fórmula de tractat internacional entre els adherents al pacte de no intervenció, i s'ha adoptat una fórmula de resolució entre els contractants que comporta dues fases, i a la qual són anexas disposicions tècniques.

En total, aquest pla modificat consta d'unes trenta fulles a màquina. Els documents aprovats a última hora del dissabte seran impresos immediatament, a fi de poder ésser lliurats al diàleg al matí al Comitè plenari, el qual decidirà definitivament sobre el particular.

Els governs francès, rus i alemany, han d'ésser consultats encara, sobretot, el primer dels quals és el següent: El Govern de la U. R. S. S. haurà d'aprovar la solució abans esmentada sobre la vigilància del respecte a la no intervenció per mitjà de vaixells i aèries, i s'ha adoptat una fórmula de resolució entre els contractants que comporta dues fases, i a la qual són anexas disposicions tècniques.

El tercer punt és referent a Alemanya, la qual ha de decidir si accepta finalment pagar la contribució financera en divises estrangeres. La sessió de la tarda revestí un aspecte curiós: diversos ambaixadors telefonaren directament a les respectives capitals per a obtenir un acord de principi.

La dificultat principal que subsistia o sigui la discòrdia russo-portuguesa sobre l'entrada de vaixells soviètics a Lisboa i Madera, es resolgué per l'abandonament de les respectives objeccions, i es tornà al pla primitiu, que preveu el funcionament de Madera i Lisboa com a ports de control del subcomitè.

ES CREU SABER QUE A LES REUNIONS DEL SUBCOMITÈ I DEL COMITÈ PLENARI TOTES LES DIFERÈNCIES HAN ESTAT SOLUCIONADES

Londres, 8. — El subcomitè de no intervenció s'ha reunit aquest matí, a un quart d'onze.

Es creu saber que durant la reunió totes les qüestions pendents relatives al control de les fronteres espanyoles han estat solucionades, particularment les dificultats financeres plantejades per l'actitud d'Alemanya.

A continuació s'ha reunit el Comitè plenari, sota la presidència de lord Plymouth.

Mentrestant, en els cercles oficials britànics es posa de manifest que contràriament a certs rumors circulats aquest matí, cap punt del document en el qual s'exposa en detall el pla de control és susceptible d'afectar a les relacions entre els governs participants. Això es refereix a les diferències sorgides entre la URSS i Portugal, sobre les escales fixades als vaixells soviètics, diferència que segons sembla ha estat definitivament solucionada.

Els delegats s'han separat a les dues i tornaran a reunir-se a les tres d'aquesta tarda.

L'ALMIRALL DE GRAFF NO ACCEPTA LA DIRECCIÓ DEL CONTROL

La Haia, 8. — El «Gemeene Neerlandisch Persbureau» anuncia oficialment que l'almirall De Graff, nomenat administrador en cap del control terrestre i marítim per a la no intervenció a Espanya, ha informat el ministre d'Afers Estrangers holandès que no volia acceptar aquest nomenament.

LA PREMSA FRANCESA COMENTA AMB PESSIMISME ELS ACORDS DEL SUBCOMITÈ DE LONDRES

París, 7. — La major part dels diaris parisiens d'avui dediquen llurs comentaris a la decisió adoptada ahir pel subcomitè de no intervenció de Londres de fixar per al dia 13 del corrent la data inicial del control terrestre i marítim.

ció italiana torni a prendre gran empremta. En els cercles diplomàtics feixistes italians es parla d'un nou expedient, que hauria d'estar dispost a partir d'aquí dels dies de maig.

Hom afirma que s'està preparant la tramesa de quatre cossos d'exèrcit, amb tres divisions cada un. Aquestes informacions procedeixen de la mateixa font, de les quals publicarem fa tres mesos arribant la tramesa de 60.000 homes a Espanya, notícia que la realitat ha confirmat en un cent per cent.

A Roma es diu que els dits nous contingents no van destinats a Espanya. Alguns diuen que aquests cossos serviran per ajudar la propaganda ideològica que Mussolini pugui fer a Àfrica o a un altre lloc.

El comentarista de qüestions de «Le Populaire», senyor Leroux, escriu:

«El control, si bé imperfecte, pot funcionar amb un rendiment suficient, si es pot partir d'una base de bona voluntat per part de tots els participants.

Dissortadament no ens atrevim a comptar molt amb aquesta bona fe, puix que podem assegurar que fins i tot després del dia 20 de febrer, dia en què Itàlia de paraula prohibí la tramesa d'homes a Espanya, diversos contingents italians han arribat a ports rebels espanyols amb la plena complicitat de les autoritats feixistes de Roma.

A «Le Petit Journal» hom pot llegir el següent comunicat:

«El control no s'ha decidit sense penes i treballs. És indispensable que funcioni al més aviat possible si es volen evitar incidents internacionals i per consegüent l'extensió del conflicte espanyol. En alguns casos s'estima que el retard registrat pot ésser molt perjudicial a la política de no intervenció.

«Le Peuple» escriu:

«S'apropa l'hora en què caldrà recordar al Govern francès la seva promesa de quedar en llibertat de compromisos per tornar a normalitzar la situació, si la nova experiència fracassa i burla les esperances dels governants de París. Tot el que ocorre sembla presagiar un ràpid fracàs del nou pacte control.»

EN ENTENSTAR-SE ALEMANYA PAGAR LES DESPESSES DEL CONTROL EN MARÇ, AJOURNA LA NO INTERVENCIÓ EFECTIVA

París, 8. — Des de fa algun temps els observadors diplomàtics han pogut observar un fenomen curiós: el que suposa els esforços portats a cap pels dirigents de la política internacional per a lliurar-se del emmalsonament d'Espanya amb resultats prou penosos. Pot afirmar-se que la rebel·lió militar espanyola, amb el corollari de perturbació internacional que provoca, és el centre de tota la vida diplomàtica internacional.

Quan parlen de miltoneria, aquestes mateixes cancelleries es saben que pronuncien una frase buida, sense contingut, perquè és impossible ajudar botxins i víctimes.

Ara l'actitud d'Anglaterra —que s'afirma a Londres que seria d'una gran fermesa— havia donat esperances que la no intervenció anava a entrar en una fase d'efectivitat efectiva, com deien els periodistes anglesos, amb matís difícilment traduïble. Però aquesta efectivitat efectiva acaba de rebre un fort cop. El 29 de febrer (vuit dies des-

prés de l'entrada en vigor de l'efectivitat), desembarcaven a Cádiz 10.000 italians i a totes les Cancelleries se sap que a Itàlia hi ha preparats 25.000 homes que oficialment han de marxar vers Etiòpia, però que en realitat, es destinen a Espanya. El cèlebre comte Rossi —que no és comte, ni Rossi, sinó un agent de l'Ovra— ha tornat a instal·lar-se a Mallorca, a pesar del «gentleman's agreement» i de les promeses fetes a Anglaterra. Sembla que Mussolini intenta cercar a Espanya una revenja a les paraules recents dels polítics britànics, sobretot al sobretot, prou d'heroisme, d'Eden, frase que els feixistes mai no han tolerat.

A Londres es comenta que Franco —amb el material i l'ajuda en homes i tècnica que rep de l'estranger— no hagi progressat molt més. La creença general és que el militarisme espanyol és d'una incapacitat tan extraordinària que els mateixos quadres de comandament estranger s'han negat a col·laborar en certes ocasions. Adhuc es parla de substituir Franco per Queipo de Llano en la direcció de les operacions militars.

Per altra part se sap que Lord Plymouth —l'importor d'armes president de la no intervenció— és una mica amargament, el dissabte passat, al representant d'Alemanya per la seva actitud en no voler pagar les despeses de control sinó en marcs, ja que amb aquesta actitud es retardaria considerablement l'entrada en vigor de la no intervenció efectiva.

EL PLA DE CONTROL JA ESTÀ APROVAT. ARA VEUREM EL SEU RESULTAT

Londres, 8. — El Comitè de no intervenció ha aprovat definitivament el pla de control sobre Espanya.

LA QÜESTIÓ FINANCERA DEL CONTROL NO ESTÀ RESOLTA

Londres, 8. — Els detalls del control sobre Espanya han quedat aprovats tots, però no s'ha resolt encara la qüestió financera, puix que els alemanys només accedeixen a pagar 10.000 lliures esterlines de les 140.000 que els pertoca de pagar. Els alemanys voldrien pagar la resta, o sigui 130.000 lliures en mercaderies.

Per la seva banda, la delegació soviètica ha anunciat que no pagarà una suma superior a la que pagui el Reich; i, finalment, les delegacions francesa i anglesa han decidit de fer igual.

«NO CREIEM EN L'EFICÀCIA DEL CONTROL INTERNACIONAL», DIU «L'ZVESTIA», DE MOSCÚ

Moscú, 8. — El diari «Zvestia» s'ocupa de l'actual estat en què es troben les negociacions internacionals per l'aplicació del control a Espanya.

En substància, l'«Zvestia» escriu: «No creiem en l'eficàcia del sistema de control internacional projectat davant de la guerra civil espanyola, i tenim la impressió que aquest sistema no portarà a enlloc, més que a una continuació de la intervenció italo-alemanya en els afers espanyols».

Seguidament l'òrgan governamental demana que s'adoptin mesures més energiques que les ja previstes, per tal d'evitar la intervenció dels estats feixistes, i reclama l'abandonament d'una política d'hípocresia, basada sobre la feblesa.

Afegeix que cal implantar una política d'honestat basada sobre la potència, si es vol que la guerra civil espanyola no degeneri en una guerra europea.

ALS CERCLES NAVALS FRANCÉSOS ES CREU QUE L'AGRESSOR DE L'«ADDA» FOU EL «CANARIAS»

Bordeus, 8 (urgent). — El contralmirall comandant de la marina de Rochefort ha dit que havia estat interceptat, a les 5.49 de la tarda, un radiograma dirigit des del vaixell «Adad» al vaixell de guerra rebel «Canarias», redactat en els següents termes:

«Us preguem que us espereu fins que arribi un vaixell de guerra britànic, i que no us precipiteu. Així confirma la impressió recollida als cercles navals que l'«Adad» ha estat intimidat i després canonejat pel vaixell de guerra insurgent «Canarias».

ARA RESULTA QUE NO ES L'«ADDA» EL PAQUEBOT ATACAT PEL «CANARIAS»

Londres, 8 (urgent). — La companyia de navegació «Elder Dempster» fa públic el següent comunicat: «Ignorem que cap vaixell nostre es trobi actualment al golf de Biscaia».

Als cercles afectes a l'almirallat es creu que el vaixell incendiat que després ha naufragat no és el paquebot «Adad», el qual recentment sortí de Plymouth amb direcció a Liverpool.

La identitat del vaixell sinistrat continua essent, segons l'Agència Reuter, un misteri. Tanmateix, es creu que es tracta d'un mercaderie britànic bombardejat per un vaixell de guerra rebel.

Finalment, l'esmentat diari escriu: «La Unió Soviètica estaria disposada a donar suport a aquesta política, i està plenament en circumstància de fer-ho».

ELS PORTS DE CONTROL I LES ZONES DE VIGILÀNCIA

Londres, 8. — La Comissió de no intervenció ha publicat el pla de control de les fronteres terrestres i marítimes d'Espanya.

Es crea un organisme que s'anomenarà Oficina per a la no intervenció als afers d'Espanya. Aquesta oficina es compondrà d'un president designat pel Comitè, i de vuit membres nomenats pels governs d'Anglaterra, França, U. R. S. S., Alemanya i Itàlia, i per altres tres governs no intervencionistes.

L'oficina s'encarregarà de tots els afers relatius al pla. Les qüestions de principi seran sotmeses al Comitè de no intervenció.

Donat el fet que s'ha arribat a fer acords separats en allò que es refereix al control de les fronteres hispano-portuguesa i hispano-francesa, i de Gibraltar, un Comitè internacional quedarà encarregat d'aquesta vigilància.

La frontera francesa està dividida en tres zones. En cada una d'elles hi haurà un agent especial. Els observadors gaudiran de les prerogatives diplomàtiques.

El control marítim estableix que cada vaixell que es dirigeixi a un port espanyol, haurà de sotmetre's a una prèvia revisió en un port de control, on embarcarà un funcionari elegit pel Comitè. Els capitans dels vaixells mercants estan obligats a entrar en aquests ports de control i prendre a bord l'agent que els sigui destinat.

Els ports de control són: Dover, Xerburg, Lisboa, Gibraltar, Marsella i Madera.

Les flotes de guerra francesa, anglesa, alemanya i italiana vigilaran els següents sectors:

Anglaterra tindrà cura de la vigilància del litoral Nord, des de la frontera francesa fins al cap Burto. França tindrà cura de la vigilància de la costa espanyola que s'estén des del cap Burto fins a la frontera portuguesa.

Anglaterra tindrà cura, a més, de la vigilància del litoral Sud, des de la frontera portuguesa fins al cap de Gata.

Alemanya assumeix el control des del cap de Gata fins al cap Oropesa.

Itàlia vigila el sector comprès entre el cap Oropesa fins a la frontera francesa.

Itàlia tindrà cura de la vigilància de l'illa de Menorca.

Es farà un acord especial per a les illes Canàries.

A continuació, el projecte s'ocupa dels funcionaris encarregats del control, i les dades en qüestió concorden totalment amb les informacions que hem transmès aquests darrers dies.

El feixisme cerca la guerra europea

Un vaixell feixista ataca un vaixell anglès

Londres, 8. — El Lloyd rep notícies, a darrera hora de la tarda, segons les quals el vaixell anglès «Adad», de la Dempster Line, es troba al golf de Biscaia sota el foc d'un vaixell feixista espanyol. Han sortit ràpidament quatre vaixells de guerra anglesos per tal d'auxiliar-lo.

El vaixell fàccios enfonsa el mercant anglès

Bordeus, 8 (URGENT). — El vaixell mercant «Adad», que es trobava al golf de Biscaia, i que ha estat sorprès pel foc d'un vaixell de guerra feixista, s'ha enfonsat, destruït pel foc. L'aigua ha engolit tots els passatgers.

ALS CERCLES NAVALS FRANCÉSOS ES CREU QUE L'AGRESSOR DE L'«ADDA» FOU EL «CANARIAS»

Bordeus, 8 (urgent). — El contralmirall comandant de la marina de Rochefort ha dit que havia estat interceptat, a les 5.49 de la tarda, un radiograma dirigit des del vaixell «Adad» al vaixell de guerra rebel «Canarias», redactat en els següents termes:

«Us preguem que us espereu fins que arribi un vaixell de guerra britànic, i que no us precipiteu. Així confirma la impressió recollida als cercles navals que l'«Adad» ha estat intimidat i després canonejat pel vaixell de guerra insurgent «Canarias».

ARA RESULTA QUE NO ES L'«ADDA» EL PAQUEBOT ATACAT PEL «CANARIAS»

Londres, 8 (urgent). — La companyia de navegació «Elder Dempster» fa públic el següent comunicat: «Ignorem que cap vaixell nostre es trobi actualment al golf de Biscaia».

Als cercles afectes a l'almirallat es creu que el vaixell incendiat que després ha naufragat no és el paquebot «Adad», el qual recentment sortí de Plymouth amb direcció a Liverpool.

La identitat del vaixell sinistrat continua essent, segons l'Agència Reuter, un misteri. Tanmateix, es creu que es tracta d'un mercaderie britànic bombardejat per un vaixell de guerra rebel.

UNES INTERESSANTS DISPOSICIONS DEL GOVERN DE LA REPÚBLICA

València, 7. — La «Gaceta» publica un Decret de la Presidència autoritzant el ministre de Finances per a concertar amb el Banc de Crèdit Industrial l'obertura d'un compte de crèdit a disposició del ministre d'Indústria, per un import de trenta milions de pessetes amb destinació a la intervenció oficial a les indústries.

S'IMPLANTARÀ A TOT ESPANYA LA TARGETA DE RACIONAMENT

Per un altre Decret de la Presidència es crea en tots els Municipis d'Espanya la targeta de racionament, familiar, per fet de procurar la millor distribució de les substàncies, la qual tindrà a càrrec del ministre de Comerç, que dictarà les disposicions complementàries.

Les autoritats competents designaran les famílies que han de tenir les targetes de racionament, l'expedició de les quals anirà a càrrec dels Consells municipals.

ELS QUE HAGIN LLUITAT CONTRA LA REPÚBLICA PER LA COACCIÓ SERAN ABSOLTS

Un Decret de Justícia estableix les normes que seguiran els Tribunals de la República per a entendre en les causes seguides contra els presoners del camp rebel.

Si es comprova que lluiten contra la República per coacció i no voluntàriament, seran absolts. Si els capturats s'haguessin adherit a la rebel·lió militar, se'ls imposaran les penes assenyalades

ELS FABULOSOS BENEFICIS DE LA CASA KRUPP

Berlin, març. — Segons les dades publicades per la fàbrica Krupp, els beneficis dels anys 32 al 36 han estat de 18.000.000 de marcs; de 177; de 232 i de 287 milions, respectivament. Durant l'any actual hom creu que s'obtidran encara majors beneficis.

Bé es coneix que són els proveïdors dels assassins de Burgos!

SOLIDARITAT ANTIFEIXISTA

Mèxic, 6. — La Comissió permanent del Congrés ha demanat al President Cárdenas que el Govern mexicà adopti 500 ordes espanyols procedents de l'Espanya republicana.

Madame Malaterra Seller, representant de França a la S. de N. ha tramès aquest telegrama al cap del Govern basc, Josep Antoni Aguirre:

«Els meus amics i jo estem de tot cor amb vosaltres. Mentre esperem triomf final fem el possible ajudar infants d'aquest poble base lluita heroicament per llibertat».

L'ascens a categoria superior immediatament es concedirà pel ministre mitjançant proposta verbal per a premiar els actes de guerra dels combatents. Serà indispensable que en les propostes hagin demostrat condicions per a comandament superior. Continua en vigor la facultat concedida al ministre de la Guerra per a atorgar durant l'actual campanya graduació fins a coronel, en circumstàncies especials, mitjançant l'aprovació de les Corts.

La Medalla de Sofriments per la Pàtria es concedirà amb caràcter honorífic als ferits greus en campanya o en aquesta Revolució. Aquesta recompensa serà compatible entre si, però no se'n podrà concedir més d'una dels antics combatents.

Decoracions de guerra fins que el Govern resolgui sobre el particular. 260 MILIONS DE PESSETES PER A LA GUERRA

Un Decret de Justícia nomena fiscal per a l'Audiència Territorial de Barcelona, Ramon Chorro.

Un altre de Guerra dóna de baixa a l'Eixal tot el que s'achataran a Catalunya, per haver transcorregut dos mesos sense justificar el seu prevencià de la Circular del 13 de març del 1922.

Un altre d'Hisenda disposa l'ingrés en un compte corrent bloquejat dels beneficis del Banc d'Espanya de propietat d'espanyols existents en caixes de lloguer o dipòsits en els Bancs.

Es concedeix per un altre Decret uns suplementes de crèdits importants, en conjunt 260.500.000 pessetes, amb destinació al Ministeri de la Guerra per a assistència, hovers, transports, aquarteraments i altres serveis.

Es concedeix un crèdit de 326.397.798 pessetes per a adquisició i instal·lació de tuberies per a completar el proveïment d'aigua de Madrid a la zona baixa.

Un altre Decret d'Ombres Públiques crea novament la Comissió d'Enllescos ferroviaris de Madrid, que atindrà la persecució i intensificació d'aquestes obres i que estarà formada per tècnics, representants de l'Ajuntament, Comitè d'Explotació de ferrocarrils i Ministeri d'Ombres Públiques.

Un altre decret autoritza el Govern perquè quan les necessitats de la guerra ho exigeixin pugui efectuar-se la incautació de predis, zones i obres que essent de propietat particular o col·lectiva, siguin precisos per a atencions de la campanya. Les expropiacions es faran mitjançant una valoració raonada.

LES INCAUTACIONS

Un Decret d'Indústria declara intervencionades per l'Estat en tot el territori lleial totes les existències de materials, llurs aliatges i productes utilitzables en les indústries de guerra. La intervenció es portarà a terme per les Delegacions provincials d'Indústria, en les quals els possessors de tota mena de materials de ferro, coure, zinc, estany, antimoni i «chatarra», presentaran declaració escrita de les existències. La Delegació d'Indústria es posarà en relació directa amb les Indústries de Guerra de la seva província per a dir si autoritza la venda d'aquells materials que no siguin precisos per a les referides indústries.

Les vendes per a indústries de guerra seran intervencionades als efectes econòmics i els materials es serviran sense dret de propietat.

També es publiquen les normes sobre la intervenció d'indústries civils. Conforme a aquest Decret, l'acció de l'Estat en les indústries privades podrà consistir en: Intervenció sobre determinades matèries o productes; intervenció total de la indústria, incautació de determinades existències de materials o productes; incautació total de la indústria.

Tant l'una com l'altra podran tenir caràcter transitori o permanent i seran acordades pel ministre, a proposta de la Direcció d'Indústria i previ informe de la Comissió assessora corresponent. Les incautacions les ordenarà sempre el Consell de ministres.

En el Decret s'estableix l'actuació de les agrupacions obreres dintre de la indústria. Qualsevol subsistència propietària o un apoderat legal, es constituirà un Comitè de Control, i quan hagi desaparegut l'empresa es constituirà el Consell de fabrica o d'empresa. En tal cas exerciran funcions de gestors, amb totes les aculitats d'administració pròpies de les activitats d'un Consell d'Administració de Societat Anònima. El Consell de fabrica i el Comitè de control tindran un nombre de membres mai inferior a tres, senar, i com a màxim set en els Consells de fabrica i set en els Consells d'empresa, i quinze en els Consells d'empresa, que tinguin més d'una indústria. Quan es tracti d'una indústria que tingui diverses fàbriques o factories, es procurarà que en el Consell hi siguin representats tots els propietaris.

El President de Catalunya: "A fer la guerra, amb disciplina i mètodes de guerra! Els hi juguem la nostra pròpia vida!"

En anunciar la ràdio que el President de Catalunya anava a cloure l'acte, la multitud esclatà en una grandiosa ovació i donà vivancs a Lluís Companys i al President. Apaivagats els aplaudiments i els visques al President digué:

«Ciudadans: Les meves primeres paraules les pronunciaré en castellà per tal d'adreçar una salutació als nostres germans de Madrid.

Seguidament afegí, en castellà: «¡Madrid! ¡Hermanos de Madrid! Desde esta plaza, en la que hay congregada una multitud enorme, habéis escuchado la palabra cálida de nuestra aportación y simpatía hacia vuestra heroicidad. Pero las palabras sólo pueden dar una idea pálida de la emoción de nuestros corazones, que se expresa en una sola frase: «¡Cataluña os ama!»

Ha hablado, con las palabras rotas por el sollozo, un niño de Madrid que tenemos refugiado en nuestra casa. Ahora se acerca a mí, y, a través de los hilos invisibles podréis escuchar que le voy a dar un beso.»

El President de Catalunya agafà entre els seus braços l'infant refugiad madrileny que havia parlat abans i el besà, mentre la multitud, emocionada, aplaudia amb gran entusiasme i llançava visques al President i a Madrid.

«Nada más, madrileños. Sois hermanos de nuestro amor. Y ahora permitidme que, en la lengua de mi madre, me dirija a Cataluña.

A vosaltres, catalans, us he de dir que el sentiment de solidaritat no ha d'ésser expressat amb lirismes, sinó que ha de continuar traduint-se, com ja ho feu, i cada dia amb més intensitat, en un ajut pràctic a totes les necessitats de la guerra.

Religat amb l'homenatge a Madrid, celebrem la Diada Internacional de la Dona Antifeixista.

A través de la ruta dels pobles, la dona ha marcat sempre la seva influència i sovint ha determinat els camins de la història.

La lluita que sostenim aquí i que commou tot el món, és contra el sentit primitivista i de barbàrie que, disressat amb nous vestits, exalta la llei de la força i la violència enfront dels postulats de la civilització i de la pau, per a desencadenar dants horrors, apareix la dona, que diu que hem de lluitar i morir, si cal, per a salvar la civilització. Que veu que se li emporten el fill i, amb una serenitat estoica, calla en compliment del deure. Que somriu davant dels sofriments del seu company, i que, sota la metralla, besa, acarona i tranquil·litza el petit infant que resta esferit i corprès i aixeca els ulls astorats en muda interrogació als déus, davant de la barbàrie i de la brutalitat humanes (Grans aplaudiments).

La dona, que ens fa sentir les més altes ambicions, que és l'estímul de les nostres gestes, el consol dels nostres sacrificis i poesia per als nostres ulls (aplaudiments).

Amb l'exemple de la dona hem començat a guanyar la batalla. Jo afirmo que les nostres dones no seran ultratjades per les hordes feixistes, amb el Tercer estranger i els moros mercenaris a l'avantguarda (ovació). No viuran, els nostres fills, subjectes al despotisme. Davant d'això, ¿què valen les nostres diferències i les nostres discussions? A callar tothom! A seguir tots les consignes del Govern! (El públic, a peu dret, ovaciona el President i dona visques al Govern de Catalunya.)

A fer la guerra amb disciplina de guerra, amb mètodes de guerra, per a guanyar la guerra! (Ovació.) Ens hi juguem una cosa que és més gran que la nostra pròpia vida. He dit.

Una ovació inenarrable subratlla les darreres paraules del President, el qual es va veure obligat a saludar repetidament la multitud entusiasta que l'acclamava.

UN NOU ESFORÇ INUTIL

Fracassa un violent atac facciós pels sectors de Las Rozas i Guadalajara

Hores de lluita intensa, i, finalment, triomf del nostre exèrcit

Madrid, 8. — Des de primeres hores de la matinada s'observaren intenses concentracions a la província de Guadalajara, limit amb la de Saragossa.

Des de La Toba i Abanades es podia observar que els facciosos havien rebut reforços d'homies i material i que es disposaven a desplaçar-los. Les nostres bateries començaren a disparar intensament sobre els nuclis facciosos, els quals hagueren de desplaçar-se amb rapidesa d'un costat a l'altre per a evitar que la nostra artilleria els desés. En moltos casos aquests nuclis hagueren de dissoldre's.

A les primeres hores del matí els rebels destempararen un fortíssim atac inicial a l'alçada del quilòmetre 111 de la carretera d'Aragó, davant les nostres posicions de La Toba i d'Abanades. Aquest atac començà amb intensitat i de canó de les bateries faccioses. Des de la dies aquest canoneig es succeïa quasi sense interrupció, per tal d'anar preparant el terreny i facilitar l'acció que els facciosos pensaven realitzar. Una i altra vegada els propòsits rebels havien estat avariats per l'exèrcit lleial.

Com diem, aquest matí, després de tres hores d'intensitat atac artilleria, els rebels enfilaren tot l'aparell béllic de què disposen sobre les posicions lleials. Els tancs erugues, els carros d'assalt i altres màquines guerreres s'h'anaven desplaçant cap a les nostres posicions. Les nostres bateries antitancs han començat a disparar amb una intensitat enorme i han deturat l'avanc de les màquines pesades faccioses que tractaven al seu torn de protegir la seva infanteria. En vista que d'aquesta forma no podien avançar, els rebels han realitzat un intens atac aeri sobre les posicions defensades pels lleials. Nou trimotors, protegits per bastants caces, han bombardejat intensament les posicions republicanes en les seves incursions, han tractat d'arribar fins a Alcalá de Henares. Les bateries antiaèries i els aparells de caça lleials han impedit que es consumés l'agressió que pretenia realitzar l'aviació facciosa i l'han obligada a retornar a les seves bases. Minuts després, la infanteria rebel s'ha llançat contra les nostres posicions, protegida per intens foc d'artilleria.

Les forces lleials han continuat l'atac fèrri i l'han rebutjat una i altra vegada, car els facciosos tornaven a envair les nostres posicions. La nostra artilleria ha treballat amb una activitat enorme, castigant no solament les línies enemigues, sinó la rearguardia facciosa, per a impedir l'arribada de reforços.

L'ENEMIG NO HA AVANÇAT NI UN SOL PAS

A les primeres hores de la tarda l'atac dels facciosos havia quedat anul·lat per l'heroica resistència de l'exèrcit popular. En aquests moments les nostres posicions mantenen les seves posicions íntegrament sense cap mena de retrocedir.

Continuen, si bé amb menys intensitat, els combats al sector de Jarama. L'exèrcit popular ha continuat la lluita de recatament de posicions i s'han fortificat les últimes conquestes.

Als altres sectors a penes s'ha hagut novetat, excepte al de Las Rozas, on l'artilleria ha hagut de treballar intensament per a deferir concentracions enemigues que van ser feien. En aquest sector la impressió, a les primeres hores de la tarda, és que l'enemic ha intentat una violència incerta i que l'alt comandament ha pres totes les disposicions per a fer tal o qual cosa.

«AQUEST CINQUE ATAC QUE HAN INICIAT ELS FACCIOSOS FRACASSA COM ELS ALTRES QUATRE»

Madrid, 8. — A migdia ha rebut els periodistes com de costum, el general Miaja, i els ha dit:

«Aquest matí, a primera hora, ha començat un atac dels facciosos per la província de Guadalajara. L'atac és intens; però les forces lleials el deturen amb exit.

Aquest fort atac és el cinquè que efectuen les forces faccioses des de quatre mesos ençà; i passarà el mateix que amb els altres: fracassarà. Ha acabat dient el general Miaja que a Las Rozas s'observaven algunes concentracions, car l'enemic segueix la seva tàctica de cercar, en val, com fins ara ha fet, el punt dèbil de la nostra defensa de Madrid.

ALGUNES VÍCTIMES ENTRE LES BATERIES CIVILS

Madrid, 8.—Durant la passada nit les bateries enemigues han seguit causant víctimes en la població civil de Madrid.

Els barris populars han rebut l'agressió dels facciosos, que ara utilitzen la nit per a disparar sense cap objectiu militar.

LA SITUACIÓ DELS REBELS QUE ES TROBEN A LA CIUTAT UNIVERSITÀRIA ES ANGOIXOSA

Madrid, 8.—Després d'haver volat el pont que alludien en la impressió d'haver a migdia, els facciosos atacaren amb una violència extraordinària, ressentits pel que per a ells suposava una pèrdua irreparable. Les bombes de mà i els morters es succeïen sense interrupció, ja que els facciosos pretenien estomordir les nostres forces, plorant a evitar així les baixes que ens haguessin produït.

Els milicians resistien amb energia tot el foc que els venia de sobre i sense perdre un metre de terreny, i sense que ocasionés gaires baixes

cap, que durant l'atac que ells destempararen. El càstig infligit als rebels fou duríssim i no sols les nostres posicions quedaren incòmodes, sinó que en alguns punts es rectificaren lleugerament.

Els rebels emperaren en el seu atac, vint tancs i més de deu carros d'assalt. De tota aquesta maquinària de guerra, quedaren set tancs venen destruyts i destruïts i llurs ocupants morts o ferits.

Fora fets bastants presoners, entre ells alguns conductors de tancs, de nacionalitat italiana.

A mitja tarda el combat havia quedat reduït a un lleuger canoneig i un paquet bastant intens.

Les forces republicanes es dediquen a recollir les baixes que s'havien causat a l'enemic i algun material de guerra, entre el qual figurava un equip de metralladores i diversos morters moderníssims.

Les posicions republicanes han estat reforçades notablement.

UN S'HA VOLTAT EL PUNT DE LA TENDINERIA I EL MERCADIN

Madrid, 8.—A la tarda del diumenge, a la zona de La Cañada es desenvolupà un intens foc d'artilleria, sense que les nostres posicions sofressin cap variació.

Durant aquests darrers dies, al sector de Toribiscón s'han efectuat petites operacions per tal de millorar les nostres posicions i evitar els moviments de l'enemic.

EL SECTOR DE LAS ROZAS NO SOLS S'HA CONTINGUT SINO QUE HEM MILLORAT LES POSICIONS

Madrid, 8.—Avui s'han pogut veure pels carrers centrals de Madrid, regles faccioses s'han passat al camp lleial, episodi al qual feu referència el comunicat oficial d'ahir.

Un d'aquests mariners és asturià i els altres gal·les. Tenen un humor excel·lent. L'asturià, sense esperar que se l'interrogues, ha dit: «Sóc el patró d'aquesta flotilla».

Aquests mariners pertanyen a les dotacions dels vaixells «Amirante Cervera», «Contramaestre Casado», «Libertad» i «Jaime I».

Han manifestat que són antifeixistes i que per no aguantar el jou dels facciosos s'han passat als nostres rengles.

Els pertanyents al «Jaime I» i al «Libertad» es trobaven amb permís a les seves cases, i en fer-se la crida perquè s'incorporessin a files, es negaren, per la qual cosa foren empresonats a El Ferrol. En igual situació es trobaven altres molts del «Amirante Cervera» i del «Contramaestre Casado». S'els va sotmetre a consell de guerra i aconseguiren salvar la vida; però foren tancats al «Contramaestre Casado», habitat com a presó flotant. Des del «Contramaestre Casado» s'els va treure per a portar-los a Astúries, nom que desperta terror als soldats que són a Galícia, puix que saben que d'aquí no se'n torna fàcilment.

ARA, AMB OCASIÓ DE LA DURA OFENSIVA DELS MINERS ASTURIANS, ELS REBELS S'HAN VIST OBLIGATS A UTILITZAR LES FORCES DE MARINA PRESOS A LES BODEGUES DEL «CONTRAMAESTRE CASADO»

Aquestes forces han estat enviades a El Escampero. I en efectuar-se el divendres el divendres atac contra el turó Berruga, els mariners de referència, desafiats per a això els perills que per a ells representava, decidiren passar-se als nostres rengles, la qual cosa portaren a cap amb tota felicitat.

ELS NOSTRES DISPARS FEREN BLANC EN EL «CANARIAS»

Bilbao, 8.—Confirmant la notícia del combat naval del divendres darrer entre uns «bous» lleials i el vaixell pirata «Canarias» a l'alçada del Cap Machichaco, s'han rebut noves notícies amplitudes que vénen a confirmar que el «Canarias» ha estat tocat seriament pels nostres canons.

L'origen d'aquests detalls, l'ha facilitat la ràdio facciosa de San Sebastián la qual ha dit que allà ha tingut lloc amb gran pompa l'enterrament de diversos oficials del «Canarias» morts de resultes del combat lluitat amb les unitats del govern basc que vigilen la costa.

No es pot saber si els trets que toquen al «Canarias» foren fets per les bateries de costa o per les peces del «bous» Guipuzcoan.

EL ENEMIG INICIA UNA OFENSIVA PEL SECTOR DE GORDOVA

Andújar, 8.—Davant de les notícies que es rebien en aquest sector i que ahir vaig trametre, m'he traslladat a Pozoblanco per tal de seguir de més a prop els esdeveniments. La jornada anterior pot resumir-se com a preparatòria per part de l'enemic.

Es confirma que eren tres les columnes atacants que avançaven des d'Espiel, Villaharta i Peñarroya respectivament i que s'endinsaren a la zona neutral, on es mantenen a darrera hora del dissabte, després d'haver sostingut alguns trets de canó amb les forces lleials.

Es tracta, segons sembla, de forces mixtes, en les quals no figuren estrangers, llevat d'alguns contingents moros. Van proveïdes de morters i bateries del 75 i 105. Com a precursors de l'ofensiva facciosa, onze aparells bombardejaren ahir les nostres línies sense conseqüències. Es preveu un atac duríssim per a la propera matinada.

CRIMINAL BOMBARDEIG DE PUERTOLLANO

Puertollano, 8.—Aquesta tarda a les 4.45 la població civil de Puertollano ha estat bombardejada per tres trimotors facciosos que anaven escortats per diversos caces. El bombardeig durà una hora. Els avions estrangers llançaren dotze bombes de 50 quilos sobre la població civil.

Caigueren entre altres llocs al taller Quesada, a la fàbrica Sales Calles, a la fàbrica Mestre, Marsal, produïren 5 ferits, d'ells 2 homes i 3 nenes, la més gran de quinze anys. Dues de les nenes es troben greument ferides.

Funcionaren les defenses antiaèries.

EL PONT DEL FERROCARRIL QUE UNIA GORDOVA AMB PEÑARROYA, VOLAT PELS LLEIALS

Andújar, 8.—A Pozoblanco ahir, a primera hora de la tarda, hi hagué una forta lluita en la cruïlla de les carreteres de Bémez a Hinojosa, d'Hinojosa a Peñarroya i Villanueva del Duque. En realitat l'enemic ha donat moltes d'inaccions, que pot interpretar-se com a temor d'un contraatac lleial.

A Pozoblanco es realitzà una descoberta que permeté volar un pont situat a la vall de Los Pedros, que protegia el ferrocarril de Córdoba a Peñarroya.

Ignorant, però, el ferrocarril d'Alcalá de Guadaíra, que després de la descoberta quedà amb motiu d'aquesta operació realitzada per les nostres forces, interromput el tràfic per ferrocarril, i es veuen obligats els rebels a efectuar-lo amb camions pel pont d'Alcalá, que és l'única ruta que puguessin.

NEVA A JUBILES

Berja, 8.—A la tarda del diumenge, a la zona de La Cañada es desenvolupà un intens foc d'artilleria, sense que les nostres posicions sofressin cap variació.

EL SECTOR DE LAS ROZAS NO SOLS S'HA CONTINGUT SINO QUE HEM MILLORAT LES POSICIONS

Madrid, 8.—Avui s'han pogut veure pels carrers centrals de Madrid, regles faccioses s'han passat al camp lleial, episodi al qual feu referència el comunicat oficial d'ahir.

Un d'aquests mariners és asturià i els altres gal·les. Tenen un humor excel·lent. L'asturià, sense esperar que se l'interrogues, ha dit: «Sóc el patró d'aquesta flotilla».

Aquests mariners pertanyen a les dotacions dels vaixells «Amirante Cervera», «Contramaestre Casado», «Libertad» i «Jaime I».

Han manifestat que són antifeixistes i que per no aguantar el jou dels facciosos s'han passat als nostres rengles.

Els pertanyents al «Jaime I» i al «Libertad» es trobaven amb permís a les seves cases, i en fer-se la crida perquè s'incorporessin a files, es negaren, per la qual cosa foren empresonats a El Ferrol. En igual situació es trobaven altres molts del «Amirante Cervera» i del «Contramaestre Casado». S'els va sotmetre a consell de guerra i aconseguiren salvar la vida; però foren tancats al «Contramaestre Casado», habitat com a presó flotant. Des del «Contramaestre Casado» s'els va treure per a portar-los a Astúries, nom que desperta terror als soldats que són a Galícia, puix que saben que d'aquí no se'n torna fàcilment.

ARA, AMB OCASIÓ DE LA DURA OFENSIVA DELS MINERS ASTURIANS, ELS REBELS S'HAN VIST OBLIGATS A UTILITZAR LES FORCES DE MARINA PRESOS A LES BODEGUES DEL «CONTRAMAESTRE CASADO»

Aquestes forces han estat enviades a El Escampero. I en efectuar-se el divendres el divendres atac contra el turó Berruga, els mariners de referència, desafiats per a això els perills que per a ells representava, decidiren passar-se als nostres rengles, la qual cosa portaren a cap amb tota felicitat.

ELS NOSTRES DISPARS FEREN BLANC EN EL «CANARIAS»

Bilbao, 8.—Confirmant la notícia del combat naval del divendres darrer entre uns «bous» lleials i el vaixell pirata «Canarias» a l'alçada del Cap Machichaco, s'han rebut noves notícies amplitudes que vénen a confirmar que el «Canarias» ha estat tocat seriament pels nostres canons.

L'origen d'aquests detalls, l'ha facilitat la ràdio facciosa de San Sebastián la qual ha dit que allà ha tingut lloc amb gran pompa l'enterrament de diversos oficials del «Canarias» morts de resultes del combat lluitat amb les unitats del govern basc que vigilen la costa.

No es pot saber si els trets que toquen al «Canarias» foren fets per les bateries de costa o per les peces del «bous» Guipuzcoan.

EL ENEMIG INICIA UNA OFENSIVA PEL SECTOR DE GORDOVA

Andújar, 8.—Davant de les notícies que es rebien en aquest sector i que ahir vaig trametre, m'he traslladat a Pozoblanco per tal de seguir de més a prop els esdeveniments. La jornada anterior pot resumir-se com a preparatòria per part de l'enemic.

Es confirma que eren tres les columnes atacants que avançaven des d'Espiel, Villaharta i Peñarroya respectivament i que s'endinsaren a la zona neutral, on es mantenen a darrera hora del dissabte, després d'haver sostingut alguns trets de canó amb les forces lleials.

Es tracta, segons sembla, de forces mixtes, en les quals no figuren estrangers, llevat d'alguns contingents moros. Van proveïdes de morters i bateries del 75 i 105. Com a precursors de l'ofensiva facciosa, onze aparells bombardejaren ahir les nostres línies sense conseqüències. Es preveu un atac duríssim per a la propera matinada.

CRIMINAL BOMBARDEIG DE PUERTOLLANO

Puertollano, 8.—Aquesta tarda a les 4.45 la població civil de Puertollano ha estat bombardejada per tres trimotors facciosos que anaven escortats per diversos caces. El bombardeig durà una hora. Els avions estrangers llançaren dotze bombes de 50 quilos sobre la població civil.

EL PONT DEL FERROCARRIL QUE UNIA GORDOVA AMB PEÑARROYA, VOLAT PELS LLEIALS

Andújar, 8.—A Pozoblanco ahir, a primera hora de la tarda, hi hagué una forta lluita en la cruïlla de les carreteres de Bémez a Hinojosa, d'Hinojosa a Peñarroya i Villanueva del Duque. En realitat l'enemic ha donat moltes d'inaccions, que pot interpretar-se com a temor d'un contraatac lleial.

A Pozoblanco es realitzà una descoberta que permeté volar un pont situat a la vall de Los Pedros, que protegia el ferrocarril de Córdoba a Peñarroya.

Ignorant, però, el ferrocarril d'Alcalá de Guadaíra, que després de la descoberta quedà amb motiu d'aquesta operació realitzada per les nostres forces, interromput el tràfic per ferrocarril, i es veuen obligats els rebels a efectuar-lo amb camions pel pont d'Alcalá, que és l'única ruta que puguessin.

NEVA A JUBILES

Berja, 8.—A la tarda del diumenge, a la zona de La Cañada es desenvolupà un intens foc d'artilleria, sense que les nostres posicions sofressin cap variació.

EL SECTOR DE LAS ROZAS NO SOLS S'HA CONTINGUT SINO QUE HEM MILLORAT LES POSICIONS

Madrid, 8.—Avui s'han pogut veure pels carrers centrals de Madrid, regles faccioses s'han passat al camp lleial, episodi al qual feu referència el comunicat oficial d'ahir.

Un d'aquests mariners és asturià i els altres gal·les. Tenen un humor excel·lent. L'asturià, sense esperar que se l'interrogues, ha dit: «Sóc el patró d'aquesta flotilla».

Aquests mariners pertanyen a les dotacions dels vaixells «Amirante Cervera», «Contramaestre Casado», «Libertad» i «Jaime I».

Han manifestat que són antifeixistes i que per no aguantar el jou dels facciosos s'han passat als nostres rengles.

Els pertanyents al «Jaime I» i al «Libertad» es trobaven amb permís a les seves cases, i en fer-se la crida perquè s'incorporessin a files, es negaren, per la qual cosa foren empresonats a El Ferrol. En igual situació es trobaven altres molts del «Amirante Cervera» i del «Contramaestre Casado». S'els va sotmetre a consell de guerra i aconseguiren salvar la vida; però foren tancats al «Contramaestre Casado», habitat com a presó flotant. Des del «Contramaestre Casado» s'els va treure per a portar-los a Astúries, nom que desperta terror als soldats que són a Galícia, puix que saben que d'aquí no se'n torna fàcilment.

ARA, AMB OCASIÓ DE LA DURA OFENSIVA DELS MINERS ASTURIANS, ELS REBELS S'HAN VIST OBLIGATS A UTILITZAR LES FORCES DE MARINA PRESOS A LES BODEGUES DEL «CONTRAMAESTRE CASADO»

Aquestes forces han estat enviades a El Escampero. I en efectuar-se el divendres el divendres atac contra el turó Berruga, els mariners de referència, desafiats per a això els perills que per a ells representava, decidiren passar-se als nostres rengles, la qual cosa portaren a cap amb tota felicitat.

ELS NOSTRES DISPARS FEREN BLANC EN EL «CANARIAS»

Bilbao, 8.—Confirmant la notícia del combat naval del divendres darrer entre uns «bous» lleials i el vaixell pirata «Canarias» a l'alçada del Cap Machichaco, s'han rebut noves notícies amplitudes que vénen a confirmar que el «Canarias» ha estat tocat seriament pels nostres canons.

L'origen d'aquests detalls, l'ha facilitat la ràdio facciosa de San Sebastián la qual ha dit que allà ha tingut lloc amb gran pompa l'enterrament de diversos oficials del «Canarias» morts de resultes del combat lluitat amb les unitats del govern basc que vigilen la costa.

No es pot saber si els trets que toquen al «Canarias» foren fets per les bateries de costa o per les peces del «bous» Guipuzcoan.

EL ENEMIG INICIA UNA OFENSIVA PEL SECTOR DE GORDOVA

Andújar, 8.—Davant de les notícies que es rebien en aquest sector i que ahir vaig trametre, m'he traslladat a Pozoblanco per tal de seguir de més a prop els esdeveniments. La jornada anterior pot resumir-se com a preparatòria per part de l'enemic.

Es confirma que eren tres les columnes atacants que avançaven des d'Espiel, Villaharta i Peñarroya respectivament i que s'endinsaren a la zona neutral, on es mantenen a darrera hora del dissabte, després d'haver sostingut alguns trets de canó amb les forces lleials.

Es tracta, segons sembla, de forces mixtes, en les quals no figuren estrangers, llevat d'alguns contingents moros. Van proveïdes de morters i bateries del 75 i 105. Com a precursors de l'ofensiva facciosa, onze aparells bombardejaren ahir les nostres línies sense conseqüències. Es preveu un atac duríssim per a la propera matinada.

CRIMINAL BOMBARDEIG DE PUERTOLLANO

Puertollano, 8.—Aquesta tarda a les 4.45 la població civil de Puertollano ha estat bombardejada per tres trimotors facciosos que anaven escortats per diversos caces. El bombardeig durà una hora. Els avions estrangers llançaren dotze bombes de 50 quilos sobre la població civil.

Caigueren entre altres llocs al taller Quesada, a la fàbrica Sales Calles, a la fàbrica Mestre, Marsal, produïren 5 ferits, d'ells 2 homes i 3 nenes, la més gran de quinze anys. Dues de les nenes es troben greument ferides.

Funcionaren les defenses antiaèries.

EL PONT DEL FERROCARRIL QUE UNIA GORDOVA AMB PEÑARROYA, VOLAT PELS LLEIALS

Andújar, 8.—A Pozoblanco ahir, a primera hora de la tarda, hi hagué una forta lluita en la cruïlla de les carreteres de Bémez a Hinojosa, d'Hinojosa a Peñarroya i Villanueva del Duque. En realitat l'enemic ha donat moltes d'inaccions, que pot interpretar-se com a temor d'un contraatac lleial.

A Pozoblanco es realitzà una descoberta que permeté volar un pont situat a la vall de Los Pedros, que protegia el ferrocarril de Córdoba a Peñarroya.

Ignorant, però, el ferrocarril d'Alcalá de Guadaíra, que després de la descoberta quedà amb motiu d'aquesta operació realitzada per les nostres forces, interromput el tràfic per ferrocarril, i es veuen obligats els rebels a efectuar-lo amb camions pel pont d'Alcalá, que és l'única ruta que puguessin.

NEVA A JUBILES

Berja, 8.—A la tarda del diumenge, a la zona de La Cañada es desenvolupà un intens foc d'artilleria, sense que les nostres posicions sofressin cap variació.

EL SECTOR DE LAS ROZAS NO SOLS S'HA CONTINGUT SINO QUE HEM MILLORAT LES POSICIONS

Madrid, 8.—Avui s'han pogut veure pels carrers centrals de Madrid, regles faccioses s'han passat al camp lleial, episodi al qual feu referència el comunicat oficial d'ahir.

Un d'aquests mariners és asturià i els altres gal·les. Tenen un humor excel·lent. L'asturià, sense esperar que se l'interrogues, ha dit: «Sóc el patró d'aquesta flotilla».

Aquests mariners pertanyen a les dotacions dels vaixells «Amirante Cervera», «Contramaestre Casado», «Libertad» i «Jaime I».

Han manifestat que són antifeixistes i que per no aguantar el jou dels facciosos s'han passat als nostres rengles.

Els pertanyents al «Jaime I» i al «Libertad» es trobaven amb permís a les seves cases, i en fer-se la crida perquè s'incorporessin a files, es negaren, per la qual cosa foren empresonats a El Ferrol. En igual situació es trobaven altres molts del «Amirante Cervera» i del «Contramaestre Casado». S'els va sotmetre a consell de guerra i aconseguiren salvar la vida; però foren tancats al «Contramaestre Casado», habitat com a presó flotant. Des del «Contramaestre Casado» s'els va treure per a portar-los a Astúries, nom que desperta terror als soldats que són a Galícia, puix que saben que d'aquí no se'n torna fàcilment.

ARA, AMB OCASIÓ DE LA DURA OFENSIVA DELS MINERS ASTURIANS, ELS REBELS S'HAN VIST OBLIGATS A UTILITZAR LES FORCES DE MARINA PRESOS A LES BODEGUES DEL «CONTRAMAESTRE CASADO»

Aquestes forces han estat enviades a El Escampero. I en efectuar-se el divendres el divendres atac contra el turó Berruga, els mariners de referència, desafiats per a això els perills que per a ells representava, decidiren passar-se als nostres rengles, la qual cosa portaren a cap amb tota felicitat.

ELS NOSTRES DISPARS FEREN BLANC EN EL «CANARIAS»

Bilbao, 8.—Confirmant la notícia del combat naval del divendres darrer entre uns «bous» lleials i el vaixell pirata «Canarias» a l'alçada del Cap Machichaco, s'han rebut noves notícies amplitudes que vénen a confirmar que el «Canarias» ha estat tocat seriament pels nostres canons.

L'origen d'aquests detalls, l'ha facilitat la ràdio facciosa de San Sebastián la qual ha dit que allà ha tingut lloc amb gran pompa l'enterrament de diversos oficials del «Canarias» morts de resultes del combat lluitat amb les unitats del govern basc que vigilen la costa.

No es pot saber si els trets que toquen al «Canarias» foren fets per les bateries de costa o per les peces del «bous» Guipuzcoan.

EL ENEMIG INICIA UNA OFENSIVA PEL SECTOR DE GORDOVA

Andújar, 8.—Davant de les notícies que es rebien en aquest sector i que ahir vaig trametre, m'he traslladat a Pozoblanco per tal de seguir de més a prop els esdeveniments. La jornada anterior pot resumir-se com a preparatòria per part de l'enemic.

Es confirma que eren tres les columnes atacants que avançaven des d'Espiel, Villaharta i Peñarroya respectivament i que s'endinsaren a la zona neutral, on es mantenen a darrera hora del dissabte, després d'haver sostingut alguns trets de canó amb les forces lleials.

Es tracta, segons sembla, de forces mixtes, en les quals no figuren estrangers, llevat d'alguns contingents moros. Van proveïdes de morters i bateries del 75 i 105. Com a precursors de l'ofensiva facciosa, onze aparells bombardejaren ahir les nostres línies sense conseqüències. Es preveu un atac duríssim per a la propera matinada.

CRIMINAL BOMBARDEIG DE PUERTOLLANO

Puertollano, 8.—Aquesta tarda a les 4.45 la població civil de Puertollano ha estat bombardejada per tres trimotors facciosos que anaven escortats per diversos caces. El bombardeig durà una hora. Els avions estrangers llançaren dotze bombes de 50 quilos sobre la població civil.

«L'ALIANÇA ENTRE LES DUES SINDICALS ES LA GARANTIA DEL TRIOMF», DIU EL COMITE NACIONAL DE LA C. N. T.

València, 8. — El Comitè Nacional de la C. N. T. ha facilitat avui el següent escrit:

«Són infinitat de camarades i sindicats que continuem ens demanem informació de la marxa de les relacions entre aquest Comitè Nacional i l'Executiva de la U. G. T.

Per a satisfacció i orientació, decidim fer pública la següent nota:

«Després de tres mesos llargs de discussió amb resultats de poc fruit, avui podem afirmar que les relacions entre ambdós Comitès han entrat en un període de laboriositat intensa. Importa molt que els camarades ho tinguin en compte; que s'actui amb plena responsabilitat a tot arreu; i que s'eviti a tota costa les topades i incidències que puguin produir-se als pobles i als sindicats.

Cal evitar les violències que poguessin entorbir o endarrerir la discussió entre ambdós Comitès Nacionals. Tampoc no és possible que ningú sigui juguina dels qui, a l'ombra, treballen per tal de frustrar aquesta al·liança.

Atenció als provocadors, consents o inconscients!

Davant per i per damunt de tot, tenim l'aliança entre les dues Centrals sindicals. Això és la garantia del triomf i la reconstrucció econòmica a la rearguardia. Que ningú, ni d'un ni d'altre sector, no entorpeixi les tasques en pro de l'aliança indestructible, ara que, després de grans esforços, hem entrat en el camí laboriós de les realitzacions, seria suïcida i criminal que algun detall, algun fet aïllat, produïde de la impremeditació o del nerviosisme o dels interessats a trencar la unitat, acabés amb les possibilitats d'acabar amb la competència sindical.

Respecte per a la lliure sindicació. Harmonia entre ambdós sindicals — València, 8 de març del 1937».

EL GOVERNADOR D'ALMERIA SURT AL PAS D'UNES INSIDIES LLANÇADES PER UNS «REVOLUCIONARIS DE DARRERA HORA»

Almeria, 8. — La columna Maroto ha repartit per Guadix un manifest criticant la conducta del Governador.

El camarada Moron, governador de la província, parlà aquesta tarda amb els periodistes i els ha dit:

«He rebut de les organitzacions polítiques de Guadix un telegrama redactat en els següents termes: «En nom de les organitzacions polítiques, Partit Socialista, Partit Comunista, Jovenuts Socialistes Unificades, 22 organitzacions afectes a la U.G.T., protestem contra manifestat columnar Maroto dirigit contra persona governador. Ens adherim en un tot conduïda i labor seguida per aquell».

Així mateix —afegí— he rebut una lletra del Delegat General de la Marina Mercant, Angel Rizo, en la qual em felicita i em testimonia el seu reconeixement pel que ell creu encertada gestió amb motiu de l'evacuació de Màlaga. Per tant, agraeix profundament aquestes proves d'adhesió i menyspreu en absolut aquesta mena d'atac que no mereix cap atenció, puix que per a atacar cal estar revestit de l'autoritat moral.

Jo no sóc més que un home que porta vint-i-cinc anys lluitant i que he estat «parroquià» d'una gran quantitat de presons i presidis, i el que es presenti davant meu, necessària una cèdula que no sé fins a quin punt podran ensenyar els revolucionaris de darrera hora.

L'acte de clausura del Ple del Comitè Central del Partit Comunista

«NOSALTRES NO NEGUEM EL CONTINGUT SOCIAL DE LA NOSTRA REPUBLICA», DECLARA HERNANDEZ

València, 7. — Al Cinema París, completament ple, s'ha celebrat el Ple del Comitè Central del Partit Comunista. El teatre estava exornat amb cartells i banderes.

Ori l'acte, amb unes breus paraules, la Passiória, la qual presidia. A continuació parlà el diputat per València, Uribe. Després ocupà la tribuna el secretari del Partit del Comitè de Madrid, Anton, que feu una exposició de les tasques del Congrés i de la política del Partit Comunista.

La presència a la tribuna de Barriaga, defensor d'Irún, fou acollida amb una gran ovació.

Ocupà la tribuna el diputat comunista anglès Kolet, que va dirigir a saludar els soldats anglesos que lluiten en la Brigada Internacional i que ha visitat diferents fronts. Us porto

Lleida per l'exèrcit popular regular La cinquena columna

DAVANT DEL CONSELLER SBERT I DE LES AUTORITATS LOCALS, 25.000 LLEIDATANS, EN IMPONENT PARADA MILITAR, PATENTITZEN LLUR VOLUNTAT D'ABATRE EL FEIXISME, A LES ORDRES DEL GOVERN DE LA GENERALITAT. --- ASSISTIREN A AQUEST ACTE, AMB LLURS SENYERES, 36 CENTRES D'ESQUERRA REPUBLICANA, ELS QUALS CONSTITUREN LA REPRESENTACIÓ MES NOMBROSA I LA QUE REGOLLI LA MES CALIDA OVACIO DE LA DESFILADA

En cloure la setmana d'agitació celebrada a Lleida per l'Exèrcit Popular Regular, tingué lloc el diumenge una manifestació cívico-militar que assolí el més espectacular dels èxits, prova palesa de la identificació de tots els lleidatans antifeixistes amb la necessitat d'organitzar sobre una base sòlida i eficient la victòria sobre el feixisme i la d'acabar d'una vegada amb la irresponsabilitat i la demagogia a la rearguardia.

El camp de Març i viles dels voltants, lloc de concentració, són un formigueig de gent des de molt abans de l'hora en que havia d'iniciar-se la desfilada, mentre de tots els centres i organitzacions van acudint, en correctes formacions, grups i més grups d'antifeixistes militants, i a dos quarts d'onze en punt començà amb l'ordre més perfecte la manifestació, obrint la marxa una secció de motoristes i ciclistes. Seguí la continuació la secció de cavalleria i les representacions del front, en la qual es destacà, en primer terme, la secció de la Divisió Francesc Macià-Lluís Companys i un destacament de la columna Del Barrio, divisió Carlos Marx. Hi havia també forces d'aviació i dels regiments números 16 i 1. Els Guàrdies d'Assalt, els Nacionals Republicans, Carabiners i Urbans, seguien per aquest ordre, tancant la formació de forces armades.

Venien després les Joventuts Socialistes Unificades i immediatament les unitats d'instrucció militar dels sindicats de la UGT. Merèixer destacà-se els ferroviaris, empleats de la Generalitat, Ajuntament, Hisenda, pàgodes, banca i oficines, flequers, transmissions, FETE, transportistes i la brigada de fortificacions. Estat Català i FAI, procedien a la Creu Roja, Sanitat militar i personal de les trams, sanitaris i figurant a continuació les seccions d'instrucció de diferents pobles de la comarca i les pancartes, en nombre més que extraordinari de PSU-UGT, i FAI-CNT.

Finalment tancava la gran desfilada la representació inabarcable d'Esquerra Republicana de Catalunya, que anava presidida per la bandera de la Joventut Republicana de Lleida i 36 senyeres més dels centres de la comarca que, malgrat les dificultats de transport —que en algun lloc els han estat expressament accentuades— no han volgut deixar d'assistir al gran acte patriòtic. I cal tenir en compte, encara, que una gran part de militants d'Esquerra formava enquadrada als respectius sindicats.

A L'AVINGUDA DE LA REPUBLICA
Arreu del recorregut, la gernació era immensa, però on, com es natural, s'apinyava amb més intensitat era a l'avinguda de la República, on s'havia aixecat una tribuna per a les autoritats. A tot el llarg de l'avinguda hi havia una completíssima instal·lació d'altaveus, diferents cartells afusius i els retrats de Macià, Azaña, Companys i Largo Caballero.

A la tribuna, amb Sbert, conseller de Cultura de la Generalitat, hi veíem el comissari de la Generalitat, Vilà; el tinent coronel Ballespi; Izquierdo, conseller de l'Ajuntament en representació de l'Esquerra; Noriega, president del Tribunal Popular; Pérez, fiscal; Coma i Marsillac, d'A. C. R.; Campos i Villaverde, de la CNT-FAI; Mur i Solé, d'Estat Català; Roca i Boix, d'Esquerra Republicana; Lago i Pac, del PSU-UGT; Morant i Bosc, d'E. R. C.; i diferents elements dels cossos armats destacats a Lleida.

L'entusiasme no decaigué un moment, i fou molt ovacionada la Guàrdia d'Assalt, la Nacional Republicana i la secció de la Divisió Francesc Macià-Lluís Companys i les restants representacions del front, així com les pancartes més reixides, entre elles les que deien: «Esteu a les ordres del Govern de la Generalitat», «El qui no vulgui l'Exèrcit Popular Regular és un covard i un feixista», «Un govern, un exèrcit, un comandament, una disciplina», «Tot per la victòria!» Però el qui s'emportà la més callosa ovació del dia fou la representació d'Esquerra en passar per davant de la presència amb aquella munió de banderes al capdamunt.

Acabada la desfilada, adreçà la paraula al poble el comissari Vilà, el qual remarcà, enmig d'unànims aplaudiments, el desig del poble de Lleida perquè siguin complides les consignes que doni el Govern de la Generalitat i prenent la promesa triple a tots els antifeixistes, que constentaren amb un si! energic, estentor, formidable.

El conseller Sbert salutà, finalment, els lleidatans en nom del President de Catalunya, al qual altres compromisos havien retingut a Barcelona, i assegurà que el Govern sabrà fer complir a tothom amb el seu deure si pot comptar amb la col·laboració de tots i acabà recollint el testimoni autèntic que l'acte significava de la voluntat de vèncer del poble lleidatà. Grans aplaudiments sublevaron les breus paraules del conseller de Cultura, el qual acabà amb un visca a la llibertat, i es reproduïren els visques i aplaudiments quan moments després l'Orfeó Lleidatà entonava l'himne de l'Exèrcit Popular.

Fins bastant després que les autoritats hagueren deixat la tribuna, continuà l'entusiasme de la multitud, la qual feia animats comentaris sobre l'èxit de la manifestació per l'Exèrcit Popular Regular, que havia estat d'importància ben poques vegades assolida a la nostra ciutat.—C.

La nota del ministre de la Governació, senyor Angel Galarza, sobre el descobriment d'individus que organitzaven a València la cinquena columna, ofereix documental suficient per a demostrar l'existència del feixisme al territori lleidatà. Reduït a silenci els espasos dels primers dies, queden els factosos laborant a l'ombra, i els seus procediments d'ara, precisament per silenciosos, poden ésser més perillosos a la llarga que la pistola i el seu tret. És l'espionatge, la mentida que es deixa anar a l'aire, el derrotisme simulat, desanims, les mil formes de la conversa del pessimista. Aquest de la victòria. Per nosaltres sabem el que pesa sobre el nostre esperit la conversa del pessimista. Ens deixa sempre, per convençuts que estiguem de l'èxit, malnadosos, o almenys amb el torçol del dubte, ens pler el dubte. Si això pot fer-ho el pessimista, sense ni tan sols proposar-s'ho, únicament mostrant-se com a tal, és fàcil d'imaginar el que pot fer un individu disposat anticipadament a una tasca destructora.

La nota del ministre de la Governació obvia, com diem, l'existència d'individus dedicats a laborar al camp lleidatà a benefici dels facciosos. Es canvien els noms, amaguen les seves professions, aconseguen alguns un carnet sindical, i amb disfresses d'aquesta mena es dediquen a unir voluntats, posar en contacte tots els facciosos que poguessin trobar a València i construir d'aquesta manera un grup unit, una «falanga». A ningú no escapa el perill que això podria representar per a la República i la guerra. Importa al front, però també importa a la rearguardia i potser que no sigui una de les feines menys importants de la rearguardia aquesta de localitzar els facciosos encoberts. Pocs o molts, poden constituir en tot moment, ja que no un perill decisiu, sí un auxilí constant a l'enemic que ens combat amb les armes.

De manera que la conducta a seguir amb relació a la cinquena columna pot reduir-se a la següent: Deixar al Govern i les seves autoritats tot allò que el correspongui, la investigació i la vigilància, i per la nostra part —i també per part dels partits, no ho oblidem—, la prudència més rigorosa en obres i paraules. Una rearguardia previnguda, alerta i sense frivoltats de cap classe farà pràcticament inútil l'existència de la «cinquena columna» a la vegada que facilitarà amb la pròpia puresa de la seva actitud, el labor del ministre de la Governació.

El conseller primer, ha dit:

"Estic segur que tothom cooperarà a la pacificació de la vida política i social de la Cerdanya"
"Censura de guerra per a evitar el sensacionalisme i la indiscreció"
"No estem disposats a consentir atacs als Governos de Catalunya i de la República"

El conseller primer de la Generalitat, senyor Josep Terradellas, rebé ahir els periodistes al seu despatx oficial, i els féu les següents declaracions:

—Disabte, a la nit, vaig arribar d'un viatge a la Cerdanya, efectuat, com ja sabeu, amb el Conseller d'Economia, company Santillan, els companys Montserrat, delegat del Conseller de Defensa; Pons, de la Junta de Seguretat Interior i Soler de la Junta de Defensa.

El motiu del viatge era el d'assabentar-me personalment de la situació que s'havia creat en aquella comarca. A Bellver va tenir lloc una reunió a la qual assistiren gairebé la totalitat d'Ajuntaments, els quals varen exposar la situació en què es trobaven i les divergències que existien, principalment entre tots els i Puigcerdà.

Vaig visitar així mateix Alp, Dase i darrerament Puigcerdà on varem parlar largament amb els Alcaldes, Consellers delegats del Conseller de Defensa i vaig rebre la visita del Comissari de Bourg-Madame que vingué a saludar-me.

De totes aquestes converses—següent—varen sortir algunes decisions que foren preses tenint en compte la realitat i que varen tenir la virtut d'eliminar un estat de confiança que era molt necessari donada l'excitació que s'havia produït durant aquests darrers temps en aquelles comarques.

—En el Consell que celebrarem aquesta tarda, penso, conjuntament amb el company Santillan, proposar als companys de Govern algunes solucions que nosaltres considerem més adients per tal d'arribar a la normalització d'aquell territori. Tinc plena confiança que tothom voldrà cooperar en la tasca de pacificació de la vida política i social de la Cerdanya, i així desapareixeran dintre breu termini les conflictes que avui hi ha plantejats, encara que, gràcies a la visita efectuada, han desaparegut d'ells tota virulència i el perill que derivés cap a perturbacions d'ordre públic.

TOTS HEM DE SENTIR-NOS RESPONSABLES
—En el Consell d'avui, —afegeí—, serà tractada la situació que crean

determinades campanyes que es vénen fent per algun organ a la premsa i que donen una falsa imatge del concepte que tenen de la seva responsabilitat. Tots som contraris de la premsa censurada de Premsa. És una aspiració general arribar a una situació que permeti prescindir en l'obra de Govern de la rotació de la premsa censurada. Tant de bo fos possible de prescindir-ne, perquè voldria dir que tothom es dona compte de les circumstàncies actuals. Però és veu que això és molt difícil d'aconseguir. Per una part l'afany de donar notícies i d'informar sense la deguda comprovació, i per altra les indiscrecions constants tan més necessàries que mai l'aplicació de la censura. Aquests darrers dies el conseller de Defensa, company Iglesias, ha dictat uns Ordres per les quals s'obligava a que tot allò referent a la guerra, tant les notícies com les simples notes, sigui sotmesa al control del censor.

Però davant de certes campanyes, moltes vegades originades per qüestions que no tenen res a veure amb el nostre país, aquestes mesures del conseller de Defensa resulten insuficients. No és llei permetre que sota el pretext de discutir doctrines, procediments, tàctica i idees, es porti realment una campanya contra el Govern de la República i el de la Generalitat. Jo us he de dir —continua dient Terradellas— que em fa molta pena llegir editorials, articles i lletres que després veig com són aprofitats pels elements feixistes per a menar una campanya contra nosaltres mateixos. Tothom proclama que és necessari que tots ens sentim responsables, però la passió d'alguns els priva de la gravíssima responsabilitat que contenen per lleugeres que ni s'haurien de fer ni estem disposats a consentir. Per això el Govern de la Generalitat no quedarà impassible en aquestes lletres que, per bé que no s'sembla, sabotgen —que em fa molta pena llegir— que en la nostra obra i creem un ambient de derrotisme que en aquestes circumstàncies podria qualificar-se de traïció a la Revolució i a la guerra.

Dites aquestes paraules, el conseller primer Terradellas, conversà breument amb els periodistes en el terreny particular, fins acomiadar-se amablement.

AJUNTAMENT

L'ALCALDE DE RETORN DE VALÈNCIA
L'Alcalde senyor Carlos Pi i Suñer ha tornat de València i ha pres possessió de l'Alcaldia i ha cessat, per tant, en el seu començament accidental el conseller regidor senyor Hilari Salvador.

SOBRE LA CREACIÓ D'UNS MERCATS CENTRALS PER ALS OUS I AVIRAM
El conseller regidor de Provisions, ciutadà Pere Puig, recorda als elements afectats, que el dia 10 propiament diria el termini per a exposar a l'Ajuntament de Barcelona llurs opinions en allò que es refereix a la creació d'uns mercats centrals a la nostra ciutat per a la venda d'ous i aviram a l'engros, amb escorxador per aquest darrer.

El Tribunal Popular núm. 3 acaba la vista de la causa suspesa dels passats contra Miquel Giner i Torres. Després de la informació supletòria efectuada, ha estat favorable per al processat, per la qual causa el Tribunal va dictar sentència absolutòria.

—Jaume Casals i Horta, militat dels que fan el valent a la rearguardia, portava les ensenyes de tintin, i de casa d'una xicota coneguda s'emportà una màquina de retratar i uns prismàtics que empenyorà.

La sentència imposada va ésser de tres anys de presó i 500 pessetes de multa.

LA JUSTICIA POPULAR

UNA ABSOLUCIÓ I TRES ANYS DE PRESÓ CONTRA UN MILICIA QUE ACTUAVA D'INCONTROLAT

El Tribunal Popular núm. 3 acaba la vista de la causa suspesa dels passats contra Miquel Giner i Torres. Després de la informació supletòria efectuada, ha estat favorable per al processat, per la qual causa el Tribunal va dictar sentència absolutòria.

—Jaume Casals i Horta, militat dels que fan el valent a la rearguardia, portava les ensenyes de tintin, i de casa d'una xicota coneguda s'emportà una màquina de retratar i uns prismàtics que empenyorà.

La sentència imposada va ésser de tres anys de presó i 500 pessetes de multa.

GENERALITAT DE CATALUNYA

PARLAMENTARIS SOCIALISTES BELGUES VISITAREN EL PRESIDENT COMPANYS. -- EL GOVERN INTERVINDRÀ LES COMPRES DE DIVERSOS ARTICLES

El President Companys assistí el diumenge al matí a l'acte de l'enterrament dels cinc avions morts gloriosament en la lluita contra el feixisme. Més tard assistí al granios festival d'homenatge a Madrid que se celebrà a la Monumental.

Al mig dia invità a la seva taula, junt amb la seva esposa, el Consol de la URSS i l'esposa d'Antonov Osveenko.

Durant la resta del dia el senyor Companys romangué a la Residència on rebé visites particulars.

AUDIENCIA DEL PRESIDENT

L'honorable President rebé ahir al migdia al despatx oficial de la Generalitat, la visita dels diputats i senadors socialistes belgues que es troben a la nostra ciutat. Entre els parlamentaris belgues i el senyor Companys es creuren paraules de mutu afecte i consideració.

També rebé el senyor Rubio i Tudurí, i el ministre sense cartera senyor Alguader, amb el qual conversà largament. Després el senyor Companys salutà els periodistes i els féu breus manifestacions que publicguem en lloc preferent.

ARMES PER A L'EXERCIT POPULAR

A la Secretaria de la Presidència s'han rebut els següents donatius destinats a l'adquisició d'armament per a l'Exèrcit Popular Regular:

Del Sindicat d'Empleats de Correus (U. G. T.), 1.711; Unió de Surtreguers de Barcelona i Rubí, 250; Pere Espasque Marsal, de Vilassar de Mar, 250; Obres de les Indústries Sàncies (U. G. T.), 243; Comissió Depuradora de les Esquadres de Catalunya, 103; Personal de Secció dels Magatzems i Despatx de la casa Teodor Campi, Calabria, 103; Operaris i Oficinistes de la fabrica Societat Espanyola de Metalls Preciosos, S. A., 368; Consell d'Empresa i treballadors dels Magatzems Berlin, 52215; Empresa collectivitzada Service Station, 1.000; Cooperativa d'Alimentació Santacasa, 1.54750; Empleats Companyia d'Alimentació, 250; personal de la Llibreria d'Alimentació, 150; treballadors de la casa Jaume Soler Matabosch, 23280; obres dels Magatzems d'Indústria, 62405; casa Riera Germans i Companyia, empresa collectivitzada C. N. T. i U. G. T., 500; treballadors de la casa Rigau Gómez, 100; operaris de la

sastreteria Vaquer, 175; obres de la casa Molendres i Companyia, un dia d'haver, 131; obres de la casa Gollume i Servina Germans, empresa collectivitzada U. G. T., de Breda, 43135; obres de la casa Benjoc, de Breda, 16190; obres de la casa Hispano Sud-Americana, de Breda, 36625; Cooperativa Obrera Carls Lagarto, 418; Associació Catalana d'Invalids, 300; obres de la Metallúrgica Espanyola, empresa collectivitzada UHP, 84350; personal de la casa Faust Salvà, collectivitzada, 122; Sindicat Tèxtil (U. G. T.), de Cabrera, de Mataró, 8415; obres Vicens S. Alemany, Josep Andrés i Ferran Martínez, de la casa Núñez Barés i Rubio, 75; Andorra, 25; Josep Castellà, 25; treballadors de la casa Manuel Mosso (C. N. T.), 50; Agrupació de Ciències Mèdiques de Catalunya, 5515; Companyia Anònima Productes Químics (U. G. T.), 3150; Gaspar Ginesta, 25; Joan Carreta, del Centre d'Esquerra Pau Iglesias, 20; Ramon Caminal Tarrés, 25; Francesc Hernández, 25; d'un comarç de Ripollès, 50; grup d'obres de la Foneria d'Acer Poldi, 5750; sis companys de la camiseria Márquez, 30; ciutadà J. E., 50; Ramon Bargalló, 25; Artur Boda, 10; un ciutadà d'Esquerra Republicana de Catalunya, 5; Lluís Alvarez Soler, de 5 anys, 5 pessetes i 608 grams de peces de plata i Manuel Torres Rubio, 100 francs.

de la casa Maleres, 57; Associació de Ramaders de Catalunya, 15345; obres dels Magatzems d'Alimentació, E. C., 14250; i Collectivitat Bernades, fabrica núm. 1, 207 pessetes.

ES INTERVINGUDA LA PRODUCCIÓ I DISTRIBUCIÓ DE L'ARRÓS

El «Diari Oficial» publica l'ordre següent del Departament de Provisions:

Essent de competència del Departament de Provisions regular el comerç i la distribució de tota mena d'articles alimentaris, i molt especialment aquells que per llur consum general cal considerar de primera necessitat, entre els quals figura l'arròs, a proposta del Director general de Provisions,

HE RESOLT:
Primer. — La producció, emmagatzematge i distribució d'arròs resten intervinguts a tot el territori de Catalunya per la Conselleria de Provisions, a través de la seva Direcció General.

Segon. — L'interventor - delegat d'aquesta Conselleria en relació amb els cereals (excepte el blat) i l'arròs, nomenat per l'Ordre del 30 de gener d'enguany, tindrà cura, com a element integrant de la Delegació de la Secció de Vendes i Intercanvi, del control de la producció, emmagatzematge i distribució de l'arròs a tot el territori de Catalunya.

Tercer. — Es crea una Intervenció a cada un dels establiments comercials o manufacturadors d'arròs.

Barcelona, 5 de març del 1937.

PER A LES VÍCTIMES

A la Secretaria de la Presidència s'han rebut els següents donatius a profit de les víctimes del feixisme:

Treballadors de la casa A. Bianchini, enginyers, 104; treballadors

de la casa Maleres, 57; Associació de Ramaders de Catalunya, 15345; obres dels Magatzems d'Alimentació, E. C., 14250; i Collectivitat Bernades, fabrica núm. 1, 207 pessetes.

ES INTERVINGUDA LA PRODUCCIÓ I DISTRIBUCIÓ DE L'ARRÓS

El «Diari Oficial» publica l'ordre següent del Departament de Provisions:

Essent de competència del Departament de Provisions regular el comerç i la distribució de tota mena d'articles alimentaris, i molt especialment aquells que per llur consum general cal considerar de primera necessitat, entre els quals figura l'arròs, a proposta del Director general de Provisions,

HE RESOLT:
Primer. — La producció, emmagatzematge i distribució d'arròs resten intervinguts a tot el territori de Catalunya per la Conselleria de Provisions, a través de la seva Direcció General.

Segon. — L'interventor - delegat d'aquesta Conselleria en relació amb els cereals (excepte el blat) i l'arròs, nomenat per l'Ordre del 30 de gener d'enguany, tindrà cura, com a element integrant de la Delegació de la Secció de Vendes i Intercanvi, del control de la producció, emmagatzematge i distribució de l'arròs a tot el territori de Catalunya.

Tercer. — Es crea una Intervenció a cada un dels establiments comercials o manufacturadors d'arròs.

Barcelona, 5 de març del 1937.

PER A LES VÍCTIMES

A la Secretaria de la Presidència s'han rebut els següents donatius a profit de les víctimes del feixisme:

Treballadors de la casa A. Bianchini, enginyers, 104; treballadors

de la casa Maleres, 57; Associació de Ramaders de Catalunya, 15345; obres dels Magatzems d'Alimentació, E. C., 14250; i Collectivitat Bernades, fabrica núm. 1, 207 pessetes.

ES INTERVINGUDA LA PRODUCCIÓ I DISTRIBUCIÓ DE L'ARRÓS

El «Diari Oficial» publica l'ordre següent del Departament de Provisions:

Essent de competència del Departament de Provisions regular el comerç i la distribució de tota mena d'articles alimentaris, i molt especialment aquells que per llur consum general cal considerar de primera necessitat, entre els quals figura l'arròs, a proposta del Director general de Provisions,

HE RESOLT:
Primer. — La producció, emmagatzematge i distribució d'arròs resten intervinguts a tot el territori de Catalunya per la Conselleria de Provisions, a través de la seva Direcció General.

Segon. — L'interventor - delegat d'aquesta Conselleria en relació amb els cereals (excepte el blat) i l'arròs, nomenat per l'Ordre del 30 de gener d'enguany, tindrà cura, com a element integrant de la Delegació de la Secció de Vendes i Intercanvi, del control de la producció, emmagatzematge i distribució de l'arròs a tot el territori de Catalunya.

Tercer. — Es crea una Intervenció a cada un dels establiments comercials o manufacturadors d'arròs.

Barcelona, 5 de març del 1937.

PER A LES VÍCTIMES

A la Secretaria de la Presidència s'han rebut els següents donatius a profit de les víctimes del feixisme:

Treballadors de la casa A. Bianchini, enginyers, 104; treballadors

TRENCATS
recomaneu els aparells de
ORTOPEDIA TEIXIDO
per ésser els més perfectes, pràctics i econòmics
Braguers, faixes i mitges de gorr
Aribau, 5 :: Telef. 33882 (tocant plaça Universitat)

Recaptes a favor de Madrid
En els diversos districtes de la ciutat, diumenge foren recapitats donatius per a Madrid.
Les J. S. U. secundades per la Creu Roja i pel S. R. L. s'encarregaren d'aquesta benemèrita missió i malgrat que signora encara exactament la quantitat recapitada, sembla que Barcelona ha sabut correspondre dignament a les consignes d'auxiliar els que lluiten.

FESTIVAL PRO ARMA-MENT, A L'OLYMPIA
Demà, dimecres, a dos quarts de deu del vespre, a l'Olympia, tindrà lloc un festival Pro-armament, organitzat per l'Onzena Companyia d'Assalt, sota el control del Sindicat Unió d'Espectacles Públics.

LA JUSTICIA POPULAR
El Tribunal Popular núm. 3 acaba la vista de la causa suspesa dels passats contra Miquel Giner i Torres. Després de la informació supletòria efectuada, ha estat favorable per al processat, per la qual causa el Tribunal va dictar sentència absolutòria.

OSHIMA
Corts Catalanes, 605
AVUI, TARDA
BALL FAMILIAR
JAUME PLANAS I ELS SEUS DISCOS VIVENTS

DIABETICS
per la vostra salut compreu els aliments garantits de la
CASA SORRIBAS
Llúria, 62 (entre Consell de Cent i Aragó)
Astúries, 46
Manso, 72 (davant del Mercat)
Aliments especials per a delicats de l'aparell digestiu, infància, etc.

Homenatge a Madrid, posant en marxa el nostre exèrcit regular

Atenció al sensacionalisme!

Cal anar en compte. Molt en compte. No és hora d'eufòria insensada, sinó de mesura prudent. Bandegem els sensacionalismes! No és possible que els periòdics puguin publicar titulars destacadíssims i informacions truculentes donant compte de fets que no s'han produït encara o d'altres fets i situacions que, pel seu caràcter, no poden ésser divulgats, perquè la seva divulgació indiscretament constitueix un perill immediat o futur per a la causa antifeixista.

La guerra reclama discreció i prudència. Ningú, doncs, no ha de precipitar-se amb inoportuns sensacionalismes. Ningú no ha de voler apuntar-se èxits informatius que, en definitiva, no són èxits si és que no s'ajusten a la realitat dels fets.

No tothom, però, ho ha entès així fins ara. I ha estat necessari que el conseller de Defensa promulgés una disposició, en virtut de la qual queda establerta la censura de guerra que tindrà una aplicació intransigent i efectiva. Tots els articles, tots els intervius, totes les informacions, totes les manxetes que facin referència a la campanya, han de passar necessàriament per aquella censura excepcional — imposada per les circumstàncies — i els qui infringeixin aquesta disposició seran sancionats reglamentàriament, sense perjudici de la responsabilitat criminal en què puguin incorrer.

No hi havia més remei que adoptar aquesta decisió. El conseller Primer, Josep Terradellas, en parlar ahir amb els periodistes, lamentà que hagués d'ésser adoptada, però la justificà plenament en vista de la insistència abusiva en què es produïen les indiscrecions i els sensacionalismes.

PARAULES DEL PRESIDENT COMPANYYS

"L'acte de la Monumental marca una tònica d'unitat i disciplina"

Ahir al migdia, l'honorable President, després de rebre diverses visites al despatx oficial, saludà els periodistes, als quals remarcà la importància de l'acte d'homenatge a Madrid, que es celebrà a la Monumental el diumenge.

—La transcendència de l'acte —afegeí el senyor Companys— no es resumeix a la seva grandiositat, sinó també per les paraules dels oradors que em van precedir, ja que jo em vaig limitar a cloure l'acte. En tots els discursos hi va haver una gran unanimitat en marcar una tònica de ferma disciplina al costat del Govern de la Generalitat, en la qual cosa coincidiren els representants de totes

les organitzacions sindicals i polítiques.

A continuació el President mostrà als reporters un retall de diari francès, bo i dient:

—Una part de la premsa francesa i ràdios de dretes continua la campanya de falsejament dels fets de Catalunya i d'Espanya. Seguint informacions errònies i falsificades, diuen ara que jo he hagut de fugir d'aquí. Sembla estrany que no tinguin en consideració que cada dia els fets els han fet i els fan quedar malament, i no aconseguen res més que desprestigiarse. Encara els donarem, però, molts disgustos fins a la victòria final, que serà molt aviat.

Aquesta tarda —segui dient Com-

panys— es reunirà el Consell, que presidirà el senyor Terradellas, i demà el conseller de Defensa, senyor Igleas, marxarà cap a València, per tal de participar a la reunió del Consell Superior de Guerra.

El President, preguntat pels periodistes, digué que el Conseller Primer havia tornat de Girona i Bell-lloc, i que les impressions respecte a les resolucions del que motivaren el viatge eren del tot optimistes.

En acomiadar-se dels reporters, el senyor Companys afirmà:

—El que ara convé és treballar més que dir, i que tothom sàpiga obrir i encarrilar les consignes dels dirigents, el mateix a l'avantguarda que a la retaguarda.

Ramon Torres, mort per Catalunya

Divendres, a les darreres hores de la tarda, davant de la Costa Brava, en ocasió d'un important servei de guerra, morí un dels nostres heroics aviadors, Ramon Torres, tinent Araoz, metel·lèrgia i mecànic Bosch.

A tots ells el nostre homenatge més fervorós. Però entre ells Torres, amb el qual m'unió bona amistat, suggereix un comentari.

Ramon Torres, jove, alegre, després de la seva mort, ja no podrà ser més fervorós. Però entre ells Torres, amb el qual m'unió bona amistat, suggereix un comentari.

En els grans moments de la història, els pobles s'encadenen o triomfen, segons tinguin o no homes que saben enlairar-se fins al pur i sublim amor de la Pàtria. Homes que no són proletaris, ni burgesos, ni capitalistes, ni socialistes, ni anarquistes, sinó patriotes. Davant dels cadàvers dels heroics de divendres, com en tantes altres ocasions semblants, que se succeïren del 19 de juliol ençà, la nostra fe en Catalunya és cada dia més forta.

Tenim aquest estol d'homes que portaran Catalunya a la victòria, perquè saben estimar-la fins a morir.

Sobre la tomba de Ramon Torres jo no esmentaria ni la seva classe social, ni els seus títols, ni els seus grans mèrits. Jo només hi gravaria aquestes paraules: «Ramon Torres, mort per Catalunya».

MARIAN RUBIO I TUDURI

Després del grandios homenatge a Madrid celebrat el diumenge passat i coincidint-hi els quatre mesos d'assetjament a aquella capital és oportú fer un petit balanç.

La situació de l'enemic és avui més compromesa que el dia 6 de novembre en què començà l'assetjament de la capital. A Carabanchel i a la barriada d'U. sera hi té perduts terrenys que ocupà en el primer avanç.

Després de la gran batalla duta a l'estil alemany i que resultà un tràgic fracàs el nostre Exèrcit ha netejat completament el Parc de l'Oest, s'ha fet amo de Carabanchel Bajo i ha recuperat el barri d'Usera. Resten —en una situació molt compromesa— els jacçiosos amagats en les runes d'alguns edificis de la Ciutat Universitària. A la Casa de Campo, per on penetraren els jacçiosos el 6 de novembre, l'enemic hi té un domini limitat.

L'any dels jacçiosos per a tallar la carretera de València els costa 6.000 baixes. I segons les referències del tècnic militar nordamericà W. Brien, les forces de Franco tenen 30.000 baixes des del començament de l'atac a Madrid (finals de febrer) fins ara. I tot aquest desgast no ha valgut als jacçiosos ni un avanç d'un metre de terreny.

Un bon acord el que acaba de prendre l'Executiva de la UGT.

Per mitjà d'ells els Sindicats no poden conferir càrrecs de responsabilitat als afiliats ingressats després del 19 de juliol.

El socialista subratlla l'acord d'afiliats: «Si huiérem de referir-nos a certes Comités formades de qualsevol manera, com gentes salidas de no se sabe dónde—, para dar la sensación de que existe partido o entidad sindical donde no la hay!».

El nostre car col·lega «Última Hora» publica una foto del nen que parlà diumenge a la Monumental. El nenut orador no va poder acabar d'expressar l'agraïment a Catalunya dels seus maridriens perquè va escitar en plor.

Uns ací l'estampa que ha actualitzat l'Espanya d'ahir. El plor del nen, el plor de la mare, i quantes de sofriments i dolors ens han portat els legionaris de Franco!

I ni el dolor dels nens i ni el dolor de les mares no són capaçes de fer-nos unir tots i deixar-nos de consignes que ens dividiran.

Salvem amb una victòria ràpida els milers de vides d'infectats. Després ja discutirem el color de la victòria.

Després del grandios homenatge a Madrid celebrat el diumenge passat i coincidint-hi els quatre mesos d'assetjament a aquella capital és oportú fer un petit balanç.

La situació de l'enemic és avui més compromesa que el dia 6 de novembre en què començà l'assetjament de la capital. A Carabanchel i a la barriada d'U. sera hi té perduts terrenys que ocupà en el primer avanç.

Després de la gran batalla duta a l'estil alemany i que resultà un tràgic fracàs el nostre Exèrcit ha netejat completament el Parc de l'Oest, s'ha fet amo de Carabanchel Bajo i ha recuperat el barri d'Usera. Resten —en una situació molt compromesa— els jacçiosos amagats en les runes d'alguns edificis de la Ciutat Universitària. A la Casa de Campo, per on penetraren els jacçiosos el 6 de novembre, l'enemic hi té un domini limitat.

L'any dels jacçiosos per a tallar la carretera de València els costa 6.000 baixes. I segons les referències del tècnic militar nordamericà W. Brien, les forces de Franco tenen 30.000 baixes des del començament de l'atac a Madrid (finals de febrer) fins ara. I tot aquest desgast no ha valgut als jacçiosos ni un avanç d'un metre de terreny.

Un bon acord el que acaba de prendre l'Executiva de la UGT.

Per mitjà d'ells els Sindicats no poden conferir càrrecs de responsabilitat als afiliats ingressats després del 19 de juliol.

El socialista subratlla l'acord d'afiliats: «Si huiérem de referir-nos a certes Comités formades de qualsevol manera, com gentes salidas de no se sabe dónde—, para dar la sensación de que existe partido o entidad sindical donde no la hay!».

El nostre car col·lega «Última Hora» publica una foto del nen que parlà diumenge a la Monumental. El nenut orador no va poder acabar d'expressar l'agraïment a Catalunya dels seus maridriens perquè va escitar en plor.

Uns ací l'estampa que ha actualitzat l'Espanya d'ahir. El plor del nen, el plor de la mare, i quantes de sofriments i dolors ens han portat els legionaris de Franco!

I ni el dolor dels nens i ni el dolor de les mares no són capaçes de fer-nos unir tots i deixar-nos de consignes que ens dividiran.

Salvem amb una victòria ràpida els milers de vides d'infectats. Després ja discutirem el color de la victòria.

BENGALES DE GUERRA

COLOMS

Sota el sol, prematurament primaver, i d'aquest cel nostre tan blau, que no s'assabenta de les humanes petiteses, els coloms barcelonins feixitzen, com abans, els aràbics de llur vol. Missatgers de pau? No pas per ara. Les coses no van pel camí de donar efectivitat al símbolisme dels coloms i de les colomes, el qual, amb tants de Comitès i subcomitès, diuen que voreja l'est. I tanmateix, no podem estar-nos de copsar, en el vol dels coloms —i encara més que en el vol dels coloms en llurs tranquilles passejades ran de terra— una impressió agraïdola i sedant. Sabeu quina? Us la direm.

Hi ha qui escampa —per vergonya nostre en català—, des d'una certa ràdio de la terra dels macarronis, que a Barcelona som, els qui hi vivim: primer: uns salvatges. Segon: uns bloquejats famolencs que no tenim res per a dur-nos a la boca. I heus ací que aquest colom, graciosament fornit, que s'encreua al nostre pas, dona fe i rubrica, sense adonar-se'n, que els barcelonins no som ni una cosa ni l'altra. Si

Atemptat feixista al Consolat espanyol de Perpinyà

HAVIEN COL-LOCAT UNA BOMBA, QUE NO ARRIBA A ESCLATAR, A LA PORTA DEL CONSOLAT

Perpinyà, 8. — Ahir, a tres quarts de deu del matí, el Secretari del Consolat d'Espanya, Ramon Noguer, descobrí un paquet sospitos que havia estat curosament col·locat a la reixa del jardí que dona accés a l'edifici del Consolat.

Examinat el paquet sospitos es

fóssim salvatges i la fam ens apretés, no és gens versemblant que els coloms i les colomes, grassejats, que segueixen exhibint-se pels llocs habituals romanguessin intactes. A hores d'ara el nostre pretès salvatisme els hauria passat els taps i si algun sobrevivia, fugiria de nosaltres, per instint. I els coloms no fugen i encara són vius. «Ergo» no som salvatges i la gana que passem, en plena guerra civil i revolució social, no arriba ni de molt a la que suporten, normalment, els afortunats per un paràndol com el de Goering on la mantega serveix per a fer canons.

J. M. FRANCES

comprovà que contenia una bomba cilíndrica, subjecta per mitjà d'una corda a una pila elèctrica d'ús corrent i a un aparell de rellojería.

Immediatament foren tallats els fils elèctrics que connectaven la bomba amb la pila i els tres artefactes, rellojería, pila i bomba, foren llurats a la policia. L'aparell elèctric, ja hem dit que era una pila seca, d'ús corrent; la bomba era un cilindre de llautó d'uns 25 centímetres de llargada i el rellojería, que estava parat en les nou, és un despertador de marca alemanya, molt coneguda

J. PUIG PUJADES

i usada a Espanya, però absolutament desconegut a França. El dispar del despertador estava ajustat per a les 4.30.

Tot seguit d'ésser coneguda la troballa per les autoritats franceses, fou oberta una enquesta per tal de descobrir l'autor o autors del criminal atemptat. Les autoritats es mostraren molt impressionades d'aquest fet, per tal com aquesta ciutat no és terreny a propòsit per a aquesta mena de delictes.

L'atemptat al Consolat d'Espanya és avui el tema de totes les converses a Perpinyà. Les dretes atribuïxen el fet als anarquistes. És evident que semblant imputació és interessada i no hi ha convicció que sigui certa ni entre els mateixos elements que la expandeixen. El més versemblant és que hagi estat obra del sector feixista espanyol resident a Perpinyà, pel seu compte o ajudat pels francesos de dreta que tracten de pertorbar la política del control a la frontera i amb la finalitat de donar suport a les informacions periodístiques dels òrgans de la dreta que presenten Perpinyà com un centre roig, donant aquesta significació a tots els fets que hi viuen, i no són afiliats a la reacció.

El fet ha coincidit amb determinada campanya d'alguns diaris de dreta contra el canvi que ha estat operat en aquest Consolat, en no permetre que segueixin en la impunitat observada, fins al present, les activitats feixistes, malgrat els ofertaments i les bones intencions de les autoritats franceses.

La impressió dominant, malgrat les esmentades informacions i comentaris tendenciosos de les dretes, és la de que aquest atemptat, com altres dues bombes trobades, una a Cerbère i una altra també a Perpinyà, són maniobres de les dretes per tal de fer creure que aquí actuen els anarquistes, quan en realitat són fets que només poden ésser imputats als feixistes, que són els únics que esperen treure'n benefici.

Aquesta tarda s'ha fet esclatar la bomba trobada al Consolat. L'explosió ha estat formidable.

El consol d'Espanya, senyor Puig Pujades, ha estat molt felicitat per l'avortament de l'atemptat, del qual es tractava fer-ho víctima.

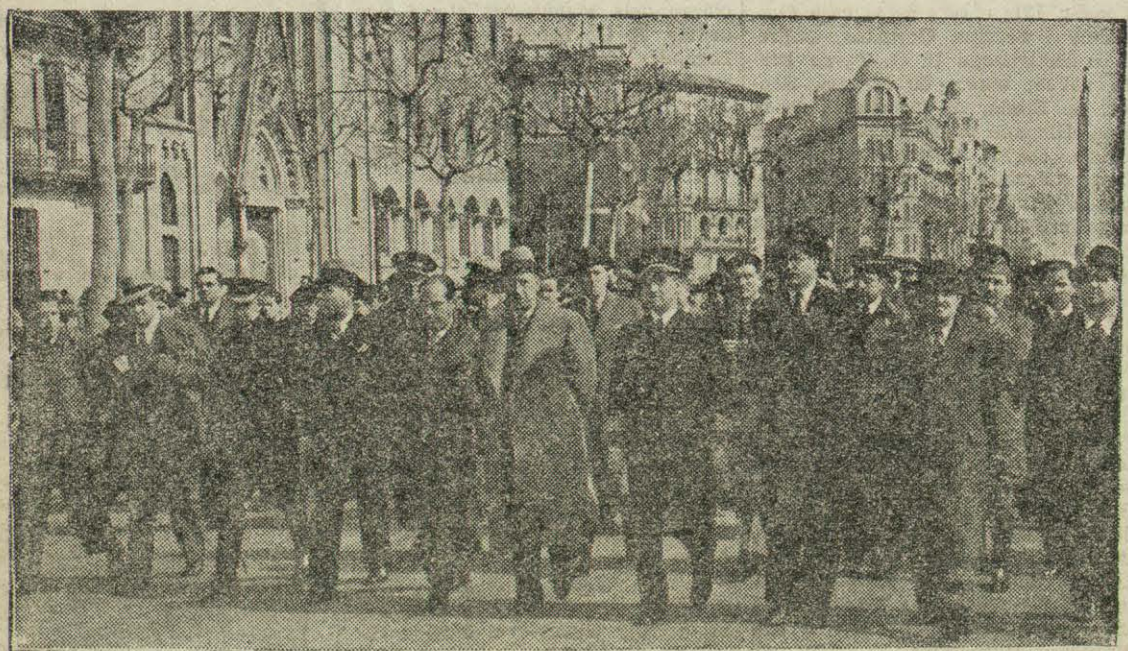
EGIPTE I LA S. DE N.

Ginebra, 8. — El secretari general de la S. de N. ha rebut avui la petició oficial d'admissió a la S. de N. d'Egipte. El govern d'El Caire demana una reunió extraordinària a aquest objecte.

Aquest matí s'ha reunit la comissió nomenada per l'estudi del repariment de matèries primeres. El president Stucki ha exposat els mètodes de la comissió.

El darrer tribut a Ramon Torres i els seus companys

El President Companys, acompanyà les despulles de s heroics aviadors, morts gloriosament en la lluita contra el feixisme criminal

Diumenge al matí, tingué lloc l'enterrament dels heroics aviadors Ramon Torres, Daniel Arana, Bonald Gómez, Manuel Mateu i Josep Ramon, morts gloriosament en la lluita contra el feixisme criminal.

Els fèrrets sortiren de la Jefatura d'Aviació, situada al Passeig de Garcia Hernández, i la presència oficial la formaven el President de Catalunya, els consellers Igleas, Santillan i Comorera, el general Aranguren, l'ex-conseller de Defensa coronel Diaz Sandino, Hilari Salvador, en representació de l'Ajuntament de Barcelona; Martí Feced, en nom del Conseller primer; Aureli Fernández, Pérez Farrás, Arando, per la Guàrdia d'Assalt, i els coronels Escobar i Brotons, per la G. N. R., coronel Bosc i Canades.

Figuraven a la comitiva gran nombre d'aviadors civils i representacions oficials de l'Aeronàutica Naval i del Cos d'Aviació militar.

També hi assistiren companyies d'Assalt, G. N. R. i Mossos d'Esquadra, amb banderes i música, i una nombrosa representació del Cos de Carabiners.

L'acte fou una gran demostració de dol, en la qual eren representades totes les organitzacions antifeixistes del nostre poble.

El dol s'acompanyà a la cruïlla de la Diagonal amb el carrer de Balma.

Unes esquadres d'acions de ca-

Belmonte, obligat a torejar...

Fa algunes nits, al despatx de Queipo de Llano, sorgí la idea de celebrar una cursa de braus. Millorant la iniciativa, una senyora, present en la reunió, brindà la gran idea d'obligar Joan Belmonte a torejar.

—El pitjor —afeixí— és que no voldrà.

—Aci no vol ningú més que el que jo vull —bramà Queipo—. I voldrà a la força!

Cridat el torejador per ordre terminant de l'exgeneral, digué que ja estava definitivament retirat, i que es trobava vell. Però Queipo el cominà a fer-ho.

—Per força? —digué Belmonte. —Per força! —insistí el tirà. Diumenge vinent. I, ara ja et pots retirar».

La cursa es va celebrar: torejaren Belmonte i el seu fill; i, mentre per ordre de Queipo, es registrava, Belmonte, on viu Belmonte amb la seva família. Solament trobareu una carta, en vers, dirigida

Gràcies! — diu Madrid a Catalunya

De Secretari Junta Defensa Madrid al President de la Generalitat: «En nombre mio y colaboradores de este secretariado, ruego transmita nuestra profunda gratitud pueblo catalán por rasgo semana Madrid. — Máximo de Dios.»

per Lluís de Tapia a Joan Belmonte, i, com a «cos de delictes» fou llurada a l'ex-general rebel, el qual acordà, davant l'enorme delictes, l'afusellament del trianer.

Però algú advertí que, donat el rebu del torejador el seu assassinat produiria un gran escàndol, i se li cominà la pena per una multa de 50.000 pessetes, la qual cosa es notificà a Belmonte a les tres de la matinada, amb l'advertiment que havia de lluitar les abans de les dotze del dia següent, com així ho feu, amb gran alegria de Queipo i la seva tertúlia.

AMB UN EXERCIT GRAN, PODEROS I DISCIPLINAT, LA VICTORIA ES NOSTRA

Madrid, 8. — Avui, com a dilluns, i obeint al descans dominical de la premsa, només s'ha publicat el diari de les joventuts «Ahoros» que publica un editorial titulat «Siempre en guardia», en el qual es refereix al nou ajornament acordat pel Comité de Control.

Diu que aquest ajornament es aprofitat pels fomentadors de la guerra per tal de seguir enviant material bélic als seus ajudants espanyols.

Descriu a grans trets les conseqüències —de vèncer el feixisme en la contesa, es registrarien per a les democràcies europees i per això troba inexplicable que els governs democràtics mirin les coses d'Espanya com si el perill no estigués ja tocant a la seva fi.

Afirma que, amb la creació d'un exèrcit gran, poderós, temible, disciplinat, vèncerem en el nostre territori l'enemic intern i el nostre enemic.

«Afeixix: Aquest és per ara l'únic contra-atac que el de la nostra força».

Arà Alemanya i Itàlia, aprofitant el termini que els facilita el Comité de control, següen enviant homes i fàracs als seus atacs més durs. Pius ara els hem resistit i els hem causat serioses derrotes. L'enemic intentarà noves i més desesperades. El rebutjarem, però és necessari que estiguem sempre en guàrdia.

SEIXANTA-CINC UNITATS DE GUERRA BRITANQUES A GIBRALTAR

Londres, 8. — El corresponent del «The Times» a Gibraltar anuncia que actualment hi ha en aquell port 65 vaixells de guerra britànics, onze d'ells amb pavelló de l'almirall. Aquesta enorme concentració s'efectua ahir, quan l'esquadra metropolitana i l'esquadra mediterrània —després dels exercicis combinats— es reuniren a Gibraltar.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

Lleugers tiroteigs a tot el front

Comunicats del Conseller de Defensa a S. E., el President de Catalunya:

EL DEL MATI
Res de nou a tot el front.

EL DE LA NIT
S'han sostingut lleugers tiroteigs a tot el front i petits duels d'artilleria en alguns sectors.

FRANCO PROTESTA DE LES ACTIVITATS FRANCESES, PERO NO DIU RES DE LES INTERVENCIONS ITALO-ALEMANYES

Londres, 8. — Lord Cranborne ha anunciat aquesta tarda a la Cambra dels Comuns, que l'ambaixador d'Anglaterra a Henada ha rebut la nota de Franco en la qual aquest protesta contra les activitats polítiques franceses a la zona dels protectorats del Marroc.

La malaltia de Cecile Sorel

París, 8. — Segueix igual l'estat de salut de la coneguda actriu tràgica i de music-Hall Cecile Sorel.

Un condemnat a mort.